

Een duik in het boekenaanbod

Thema 'Water' – Jeugdboekenmaand 2027

Thema Water – waar denk je aan?

Instructions

Go to

www.menti.com

Enter the code

7238 1581

Or use QR code

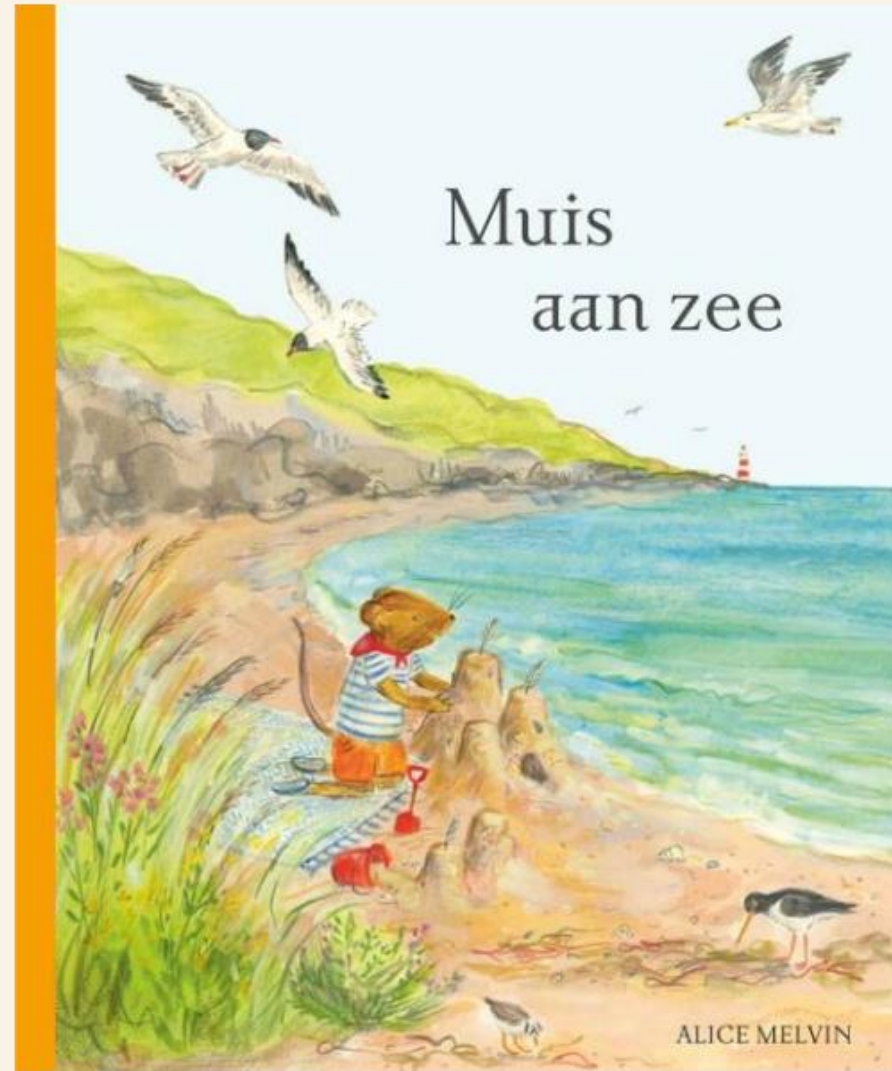
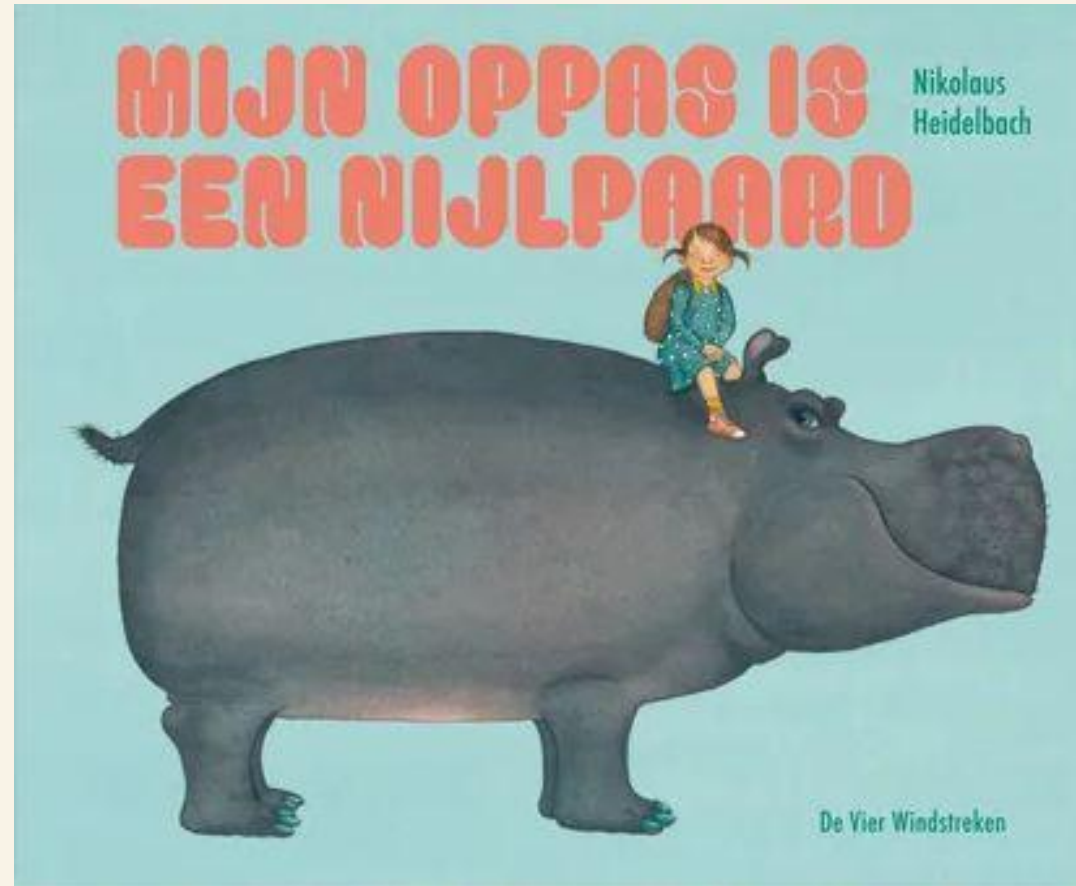

Boekensushi – in de boeken duiken

Water als decor – waterrijke locatie

‘Als je in een rivier zwemt, ziet de hele wereld er anders uit,’ zei Simone. ‘Ogen open dus!’
‘Ai, ai kapitein!’ zei Lotte.

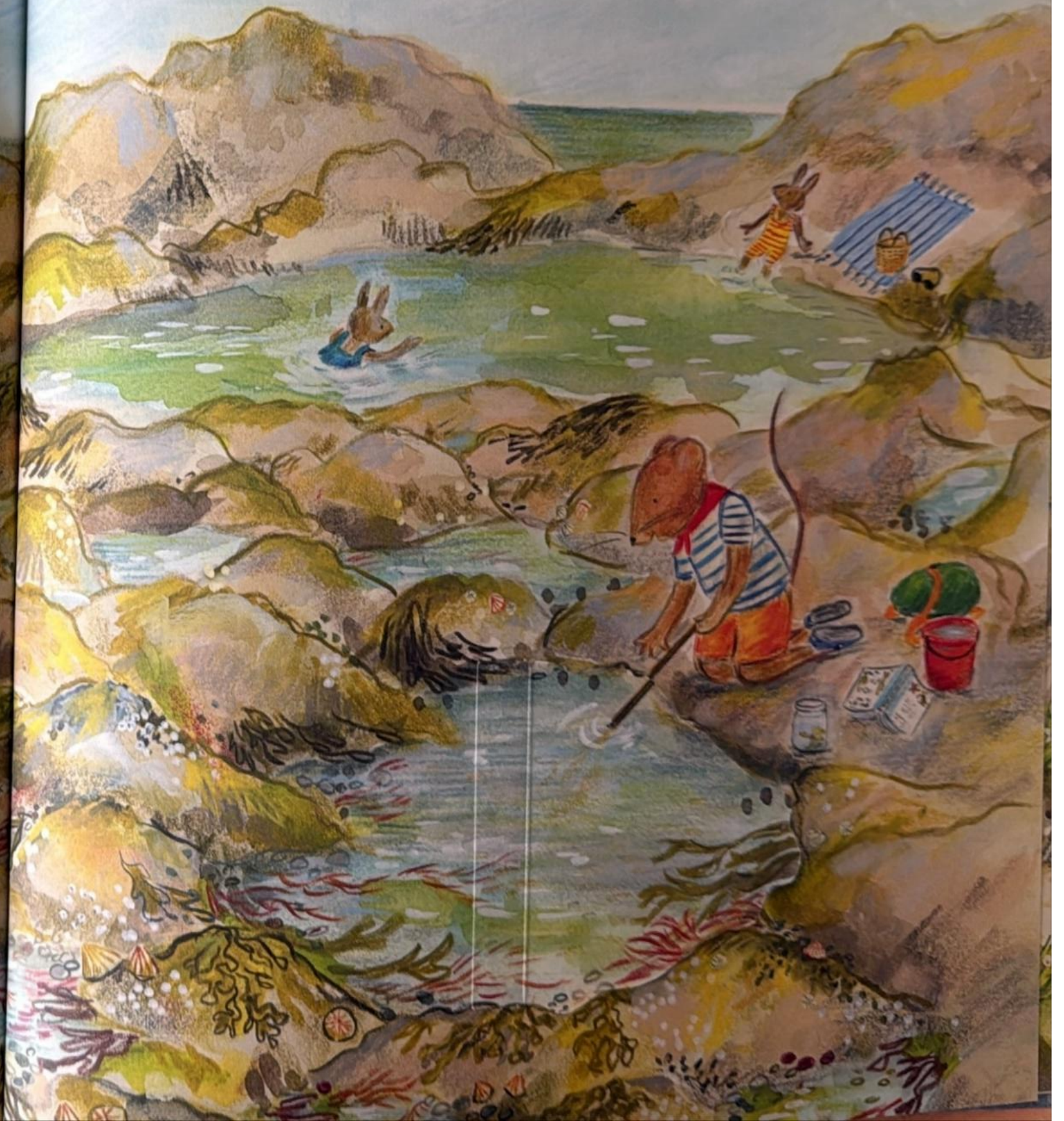
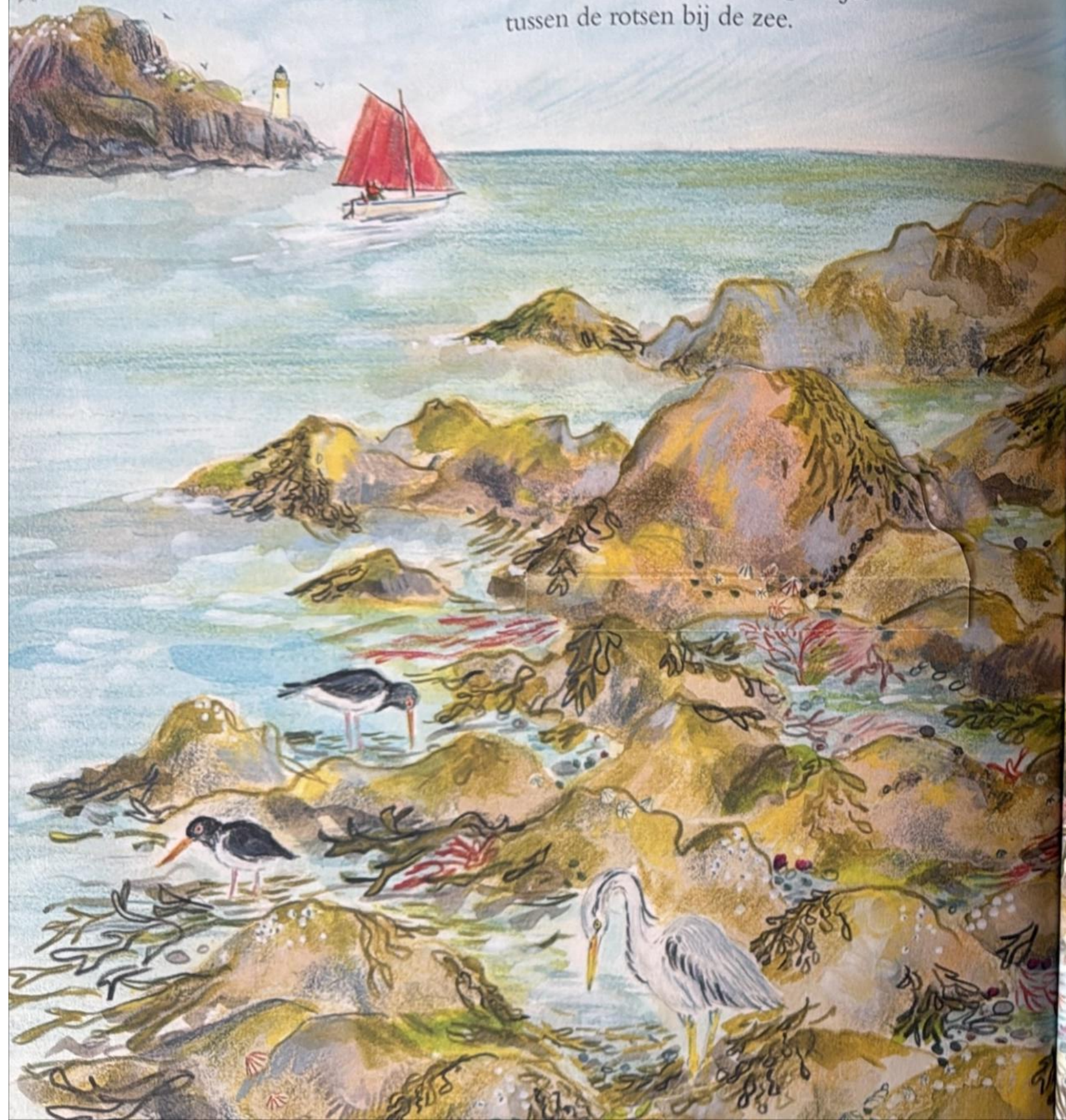
'Als je mijn soort wilt ontmoeten, moeten we hier afslaan,' zei Simone.

'Graag,' zei Lotte.

De volgende dag raast er een storm.
Wat is de zeewind machtig.
Hij klopt de golven op tot schuim.
Ik vind het uitzicht prachtig!

Een dag later ga ik speuren
en ik neem mijn schepnet mee.
Ik zoek naar schatten in de poeltjes
tussen de rotsen bij de zee.

NIET-SPRINGERS

Lift

Trap

Helemaal
niet erg
als ik niet
spring.

Ladders

Duiken

Hier-duiker

Neusklempje

Neus dichtknippen

Bubbelhaal

Adem inhouden

Slang voor zuurstof

Duiktoeken voor 'oké'

Duikpak uit stomme films

Flippers

Duiktraining

Flessenpost

Zuurstoffles

Dieptemeter

Duikbrillen

Neopreenpak

Duikcomputer

Duikhorloge

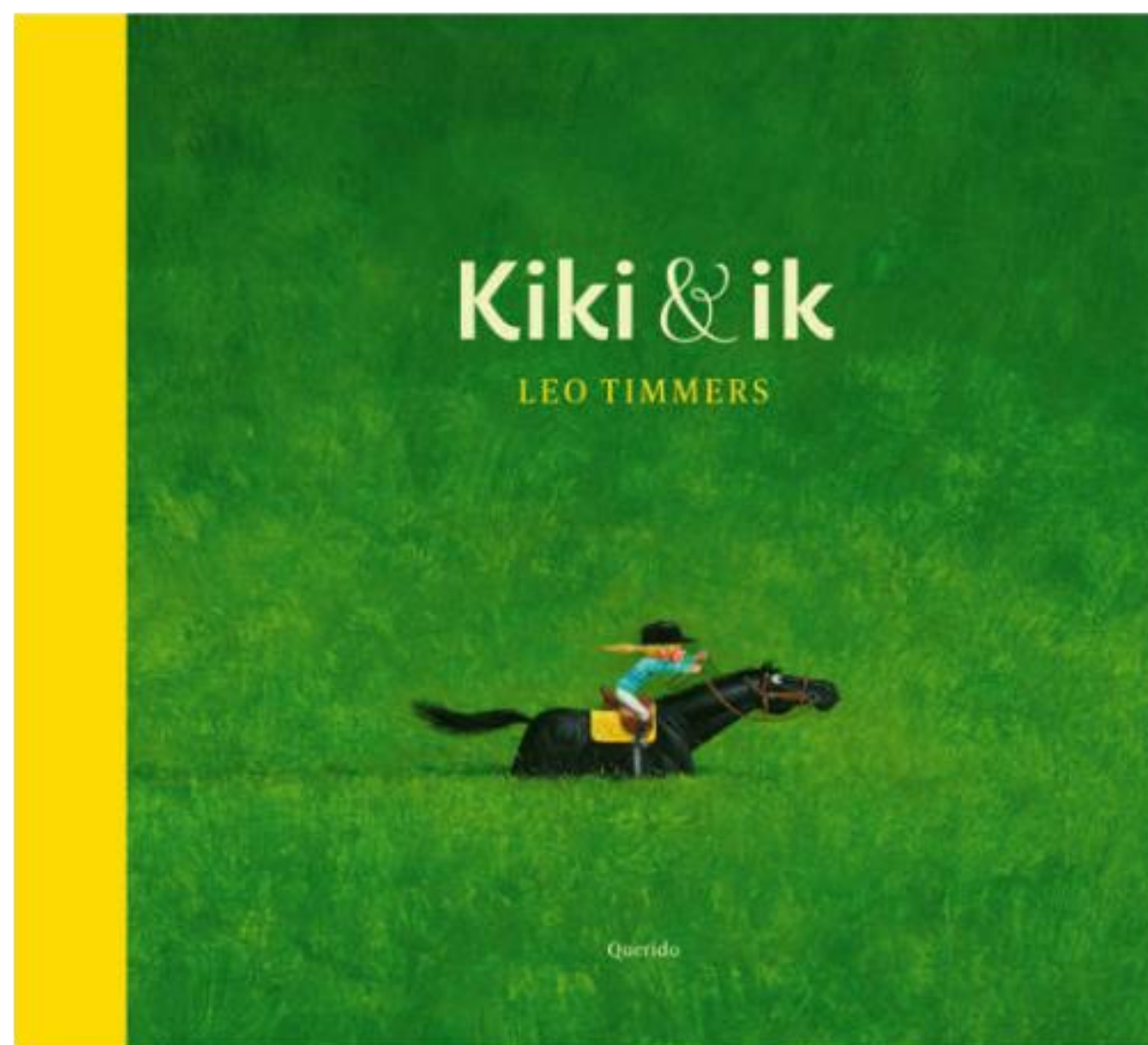
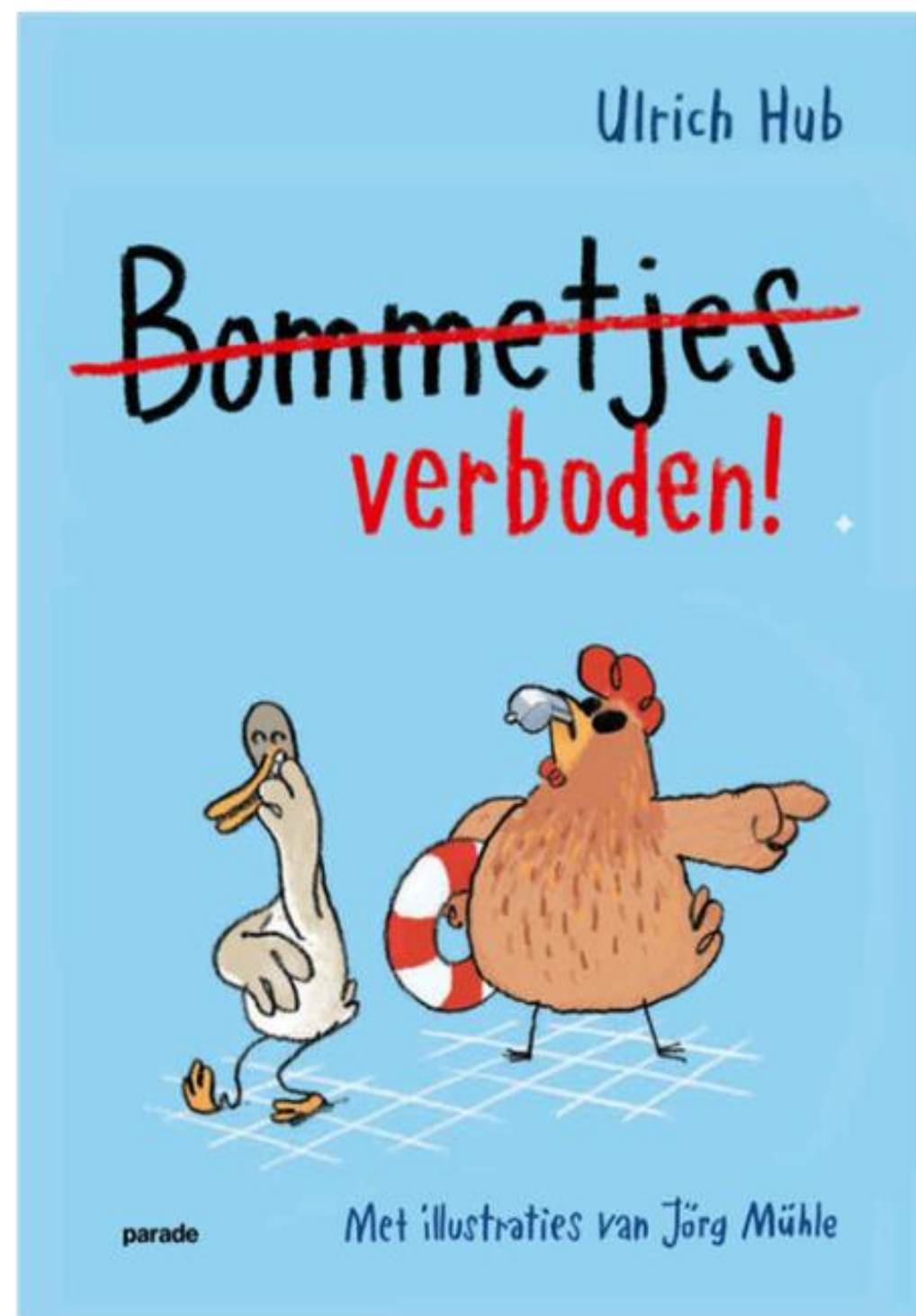

Snorkel

00 Duikringen

6 tot 9 jaar

Laten we hier blijven. Dit zwembad is nog veel mooier dan ik me had voorgesteld.'

'We zouden alleen even kijken, weet je nog wel? Dat was de afspraak.'

'Wacht eerst nog eventjes af,' zegt eend. 'Wie weet, misschien ga jij het hier ook wel fijn vinden.'

'Ik weet nu al dat dit zwembad niets voor mij is,' moppert haan. 'Het is hier veel te druk, ik word knettergek van al dat gekwetter om me heen, en verder...' Haan snuift een paar keer. 'Wat ruikt er hier zo vreemd?'

'Het ruikt juist heel schoon,' roept eend opgetogen. 'Zelfs de lucht hier is bijzonder, je zou hem het liefst op willen drinken, zo fris en zuiver is hij...' Vastbesloten pakt ze haan bij zijn vleugel en loopt met hem de ligweide op. 'Kom, laten we eerst eens een mooi plaatsje zoeken.'

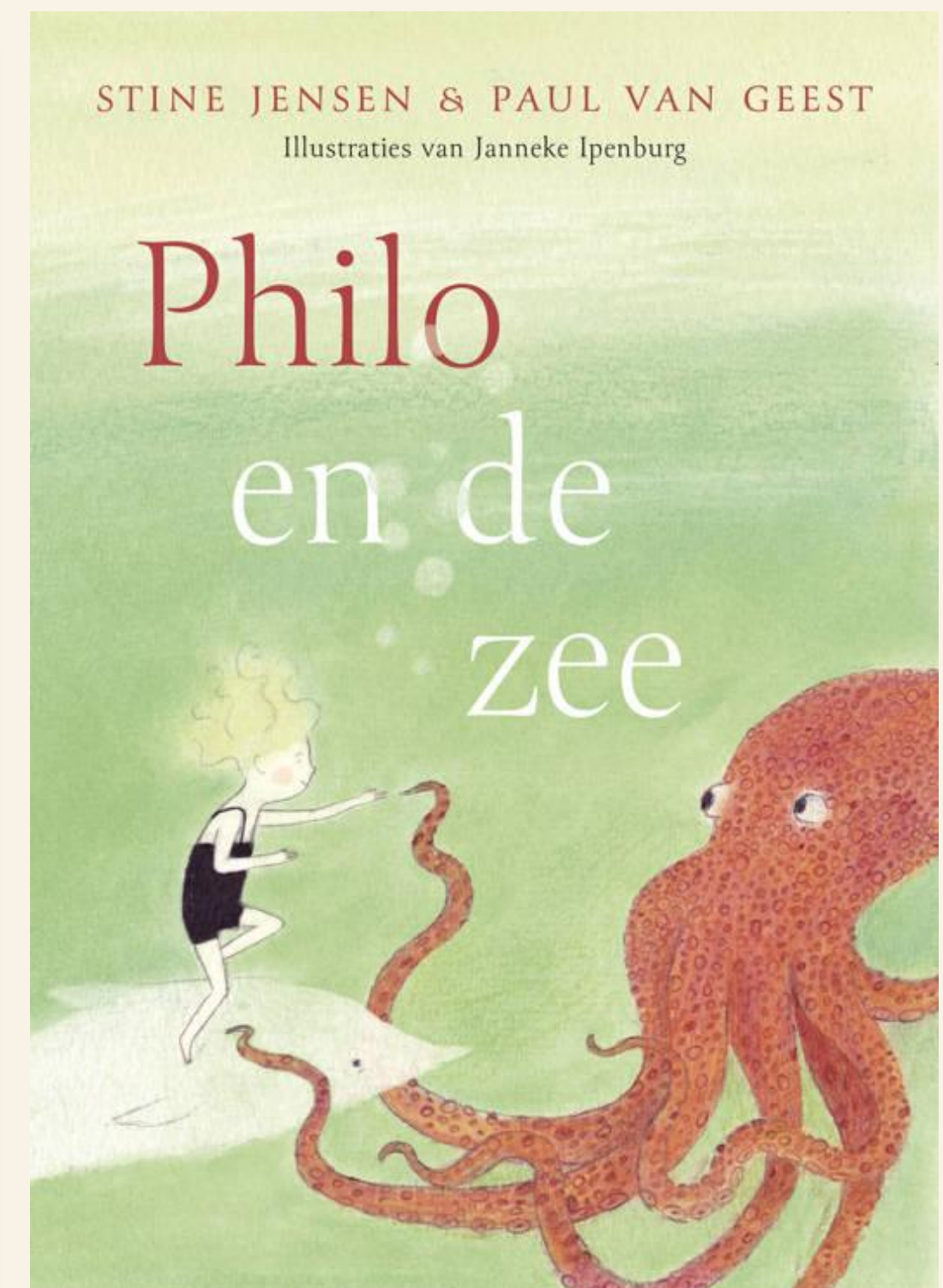
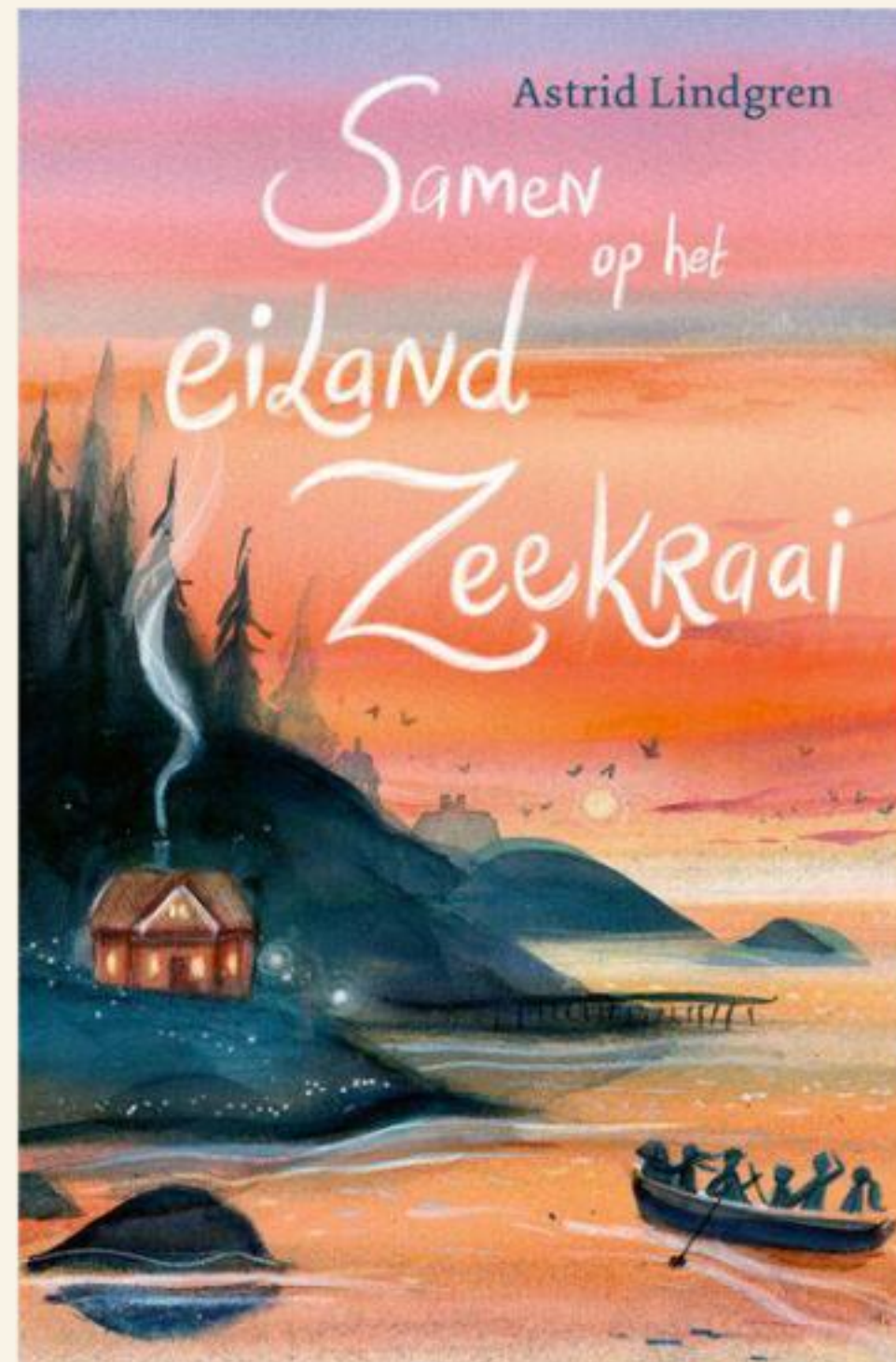

9 tot 12 jaar

De brutale zeemeeuw pikt de ring op en vliegt ermee
weg. Viti krijgt hem achterna. Hij hoopt dat de meeuw zal
terugkrijzen, zodat de ring uit zijn snavel valt.
Maar de meeuw krijgt niet terug.

uit. 'De zee duwt me steeds terug met haar sterke stroming,' zei ze.

'Waarom zwemt ze dan niet gewoon de andere kant op?' vroeg Philo.

Liora lachte. 'Omdat ze die richting niet op wil. Maar maak je geen zorgen, Petra is sterk. Ze trotseert de stroming én haar eigen vermoeidheid. Er is altijd een kracht in je om verder te gaan, ook als je denkt dat je het niet kan.'

Philo dacht even na. 'Een vlieger heeft ook tegenwind nodig om steeds hoger te kunnen klimmen. Misschien geldt dat ook wel voor mensen; dat je iets kan leren wanneer het tegenzit of als iemand je tegenspreekt.'

Liora knikte. 'Dan groei je juist.'

Petra zwaaide met twee pootjes tegelijk toen Liora verder zwom. Dat zag er grappig uit. Philo zwaaide terug.

Philo keek nog eens goed naar de murene. Hij zag er zo eng uit. 'Ben je... gemeen?' vroeg ze aarzelend.

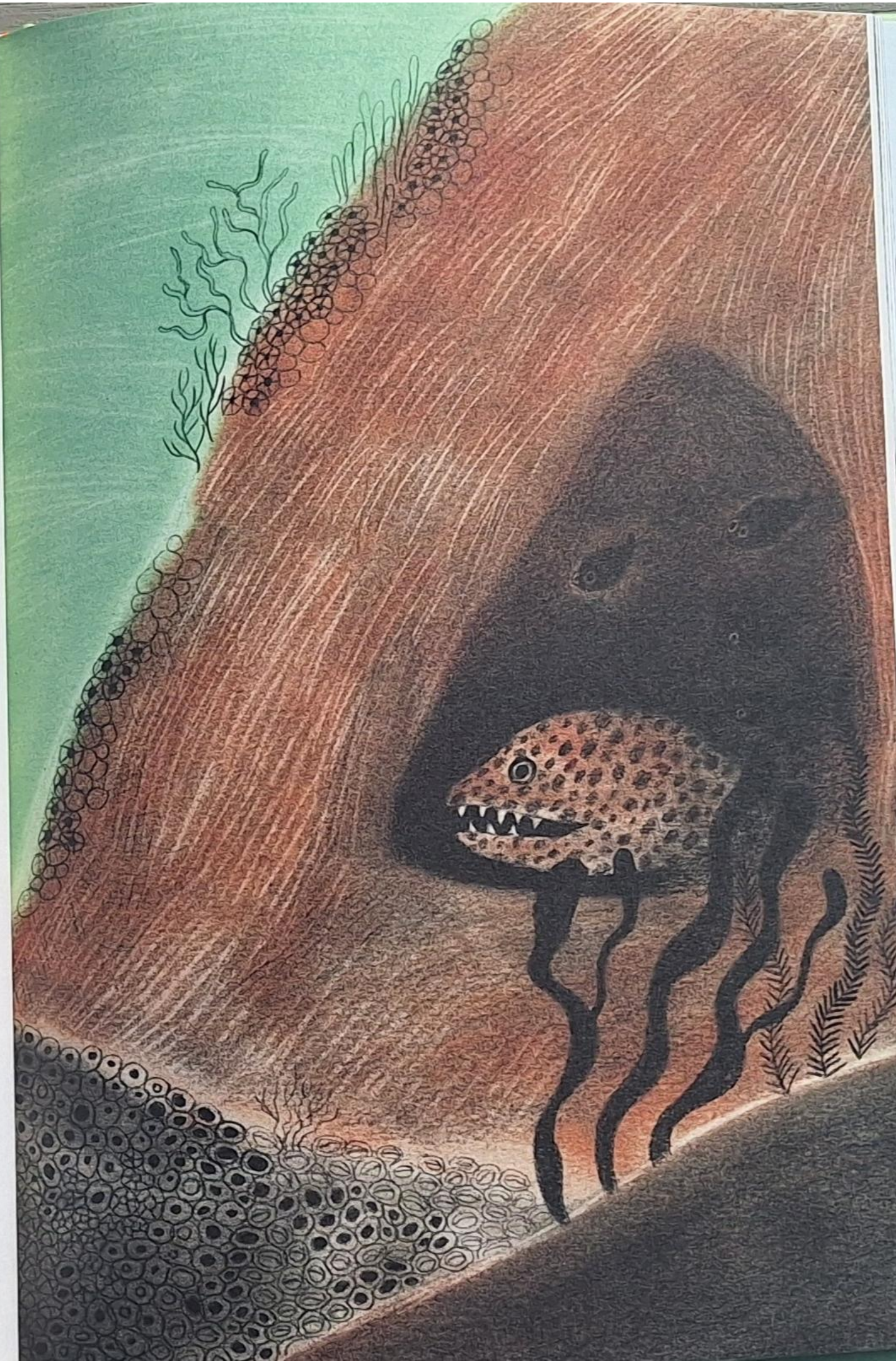
Skuggi knikte. 'Nee hoor. Ik help visjes zich te verstoppen als er haaien komen. En ik vertel verhalen aan wie durft te luisteren.'

'Verhalen?' vroeg Philo.

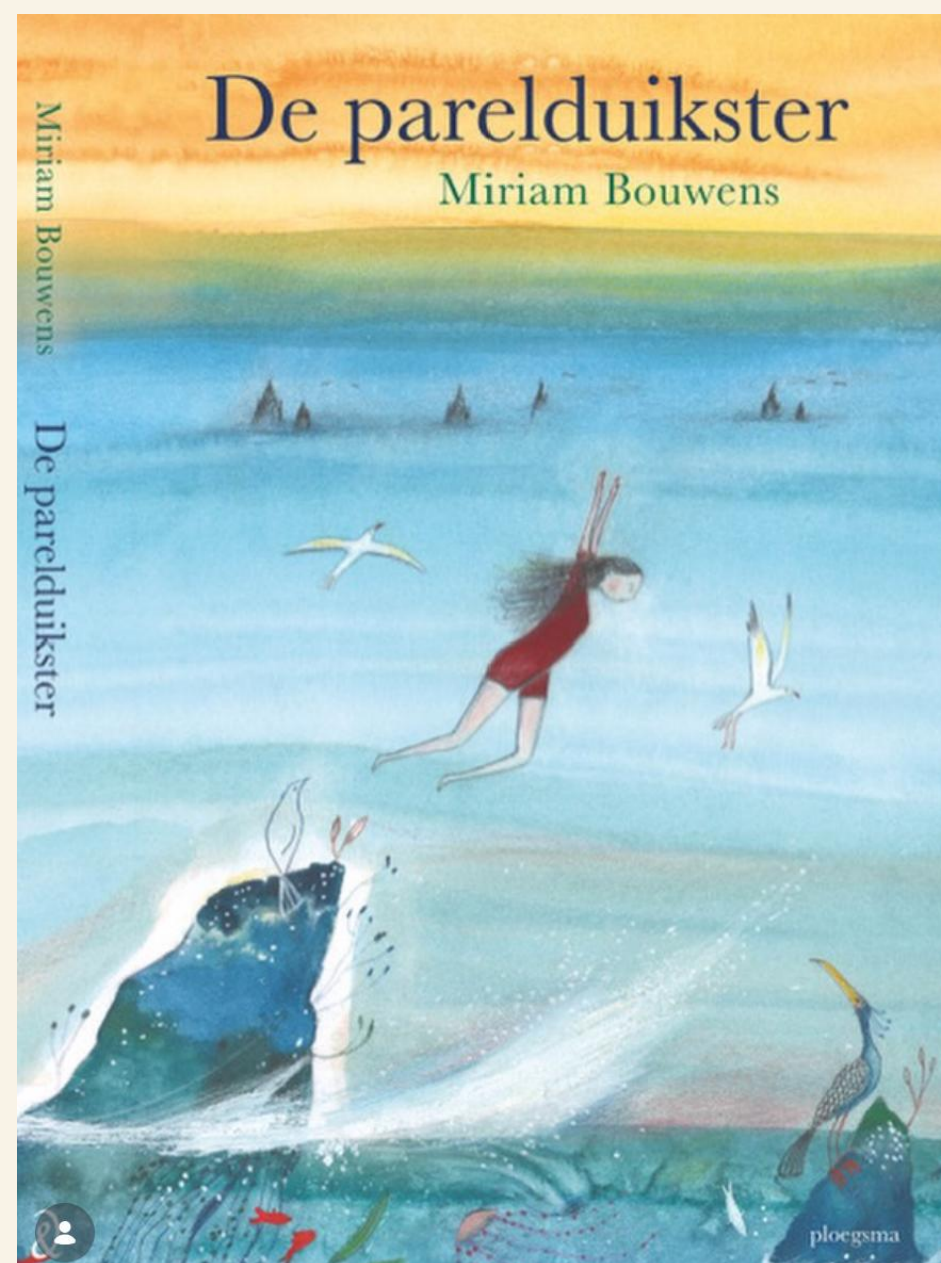
'Over zingende walvissen en lichtgevende kwallen. En ook over de zeedieren, zoals ik, en wie we écht zijn,' zei Skuggi. 'Zal ik je daar iets over vertellen?'

Philo knikte.

'Ik weet het,' begon Skuggi. 'Mijn huid is niet glad. Mijn tanden staan scheef. Maar hoe een dier eruitziet, zegt niet altijd hoe het dier écht is. Bij jullie op het land leven kamelen. Zij kijken eigenwijs. Maar ze brengen mensen door de woestijn naar een veilige plaats. En hier in zee heb je anemonen. Die zijn op het eerste gezicht heel mooi, maar in hun tentakels zitten buisjes met gif, en als visjes die aanstoten, raken ze verlamd. Daarna kan de anemoon ze opeten. Dus je moet voorzichtig zijn om

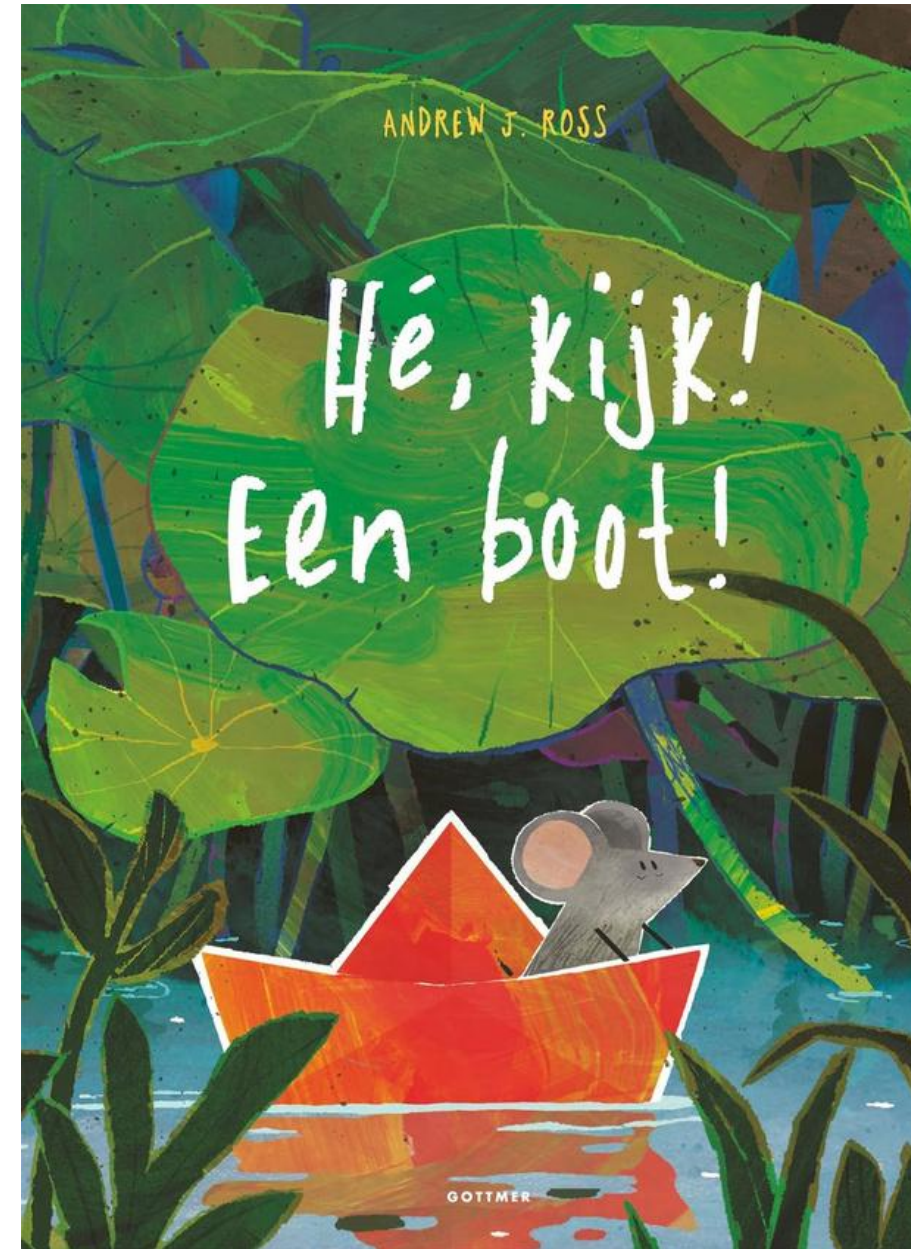

12 tot 15 jaar

Water als route – onderweg/op avontuur

Maar toen hij aankwam, leek het
erop dat de ster helemaal niet gered
hoefde te worden.

Ze had een nieuwe vriend gevonden.

Het duurde wel even,
maar toen het donker werd,
vonden zowel het meisje...

als de jongen eindelijk
hun ster.

Al snel hoort Muis een vreemd gerommel.

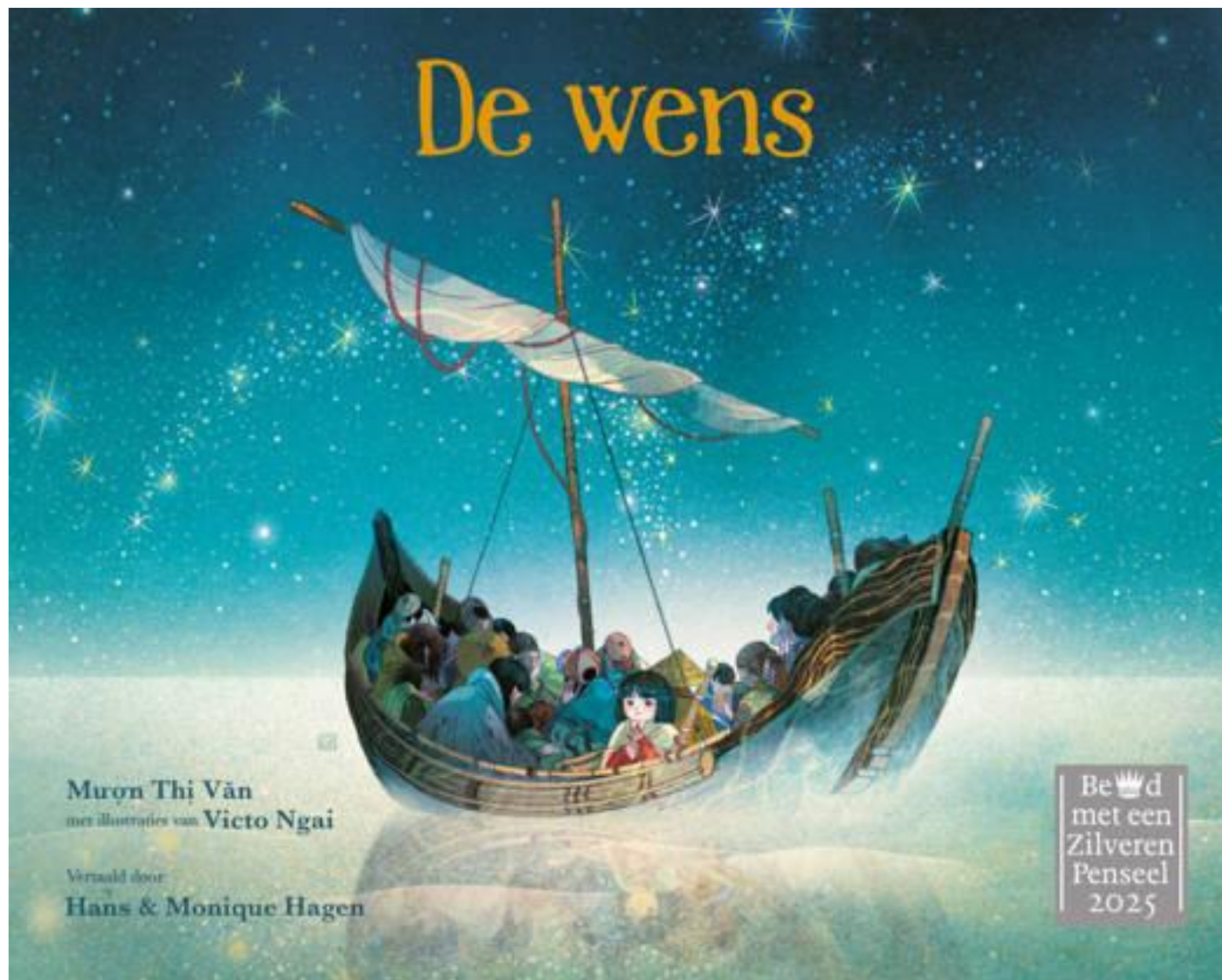

Het gerommel wordt geraas.

En het geraas wordt...

6 tot 9 jaar

De weg wilde korter zijn ...

Het hart wenste dat er hoop was.

helemaal niets meer
te wensen zou zijn.

Soms stroomt een rivier veel minder snel,
gehinderd door een dam of een steen.
Maar met veel geklater vindt het water
daar altijd een weg omheen.

Is er narigheid in je leven?
bedenk hoe het water dat doet:

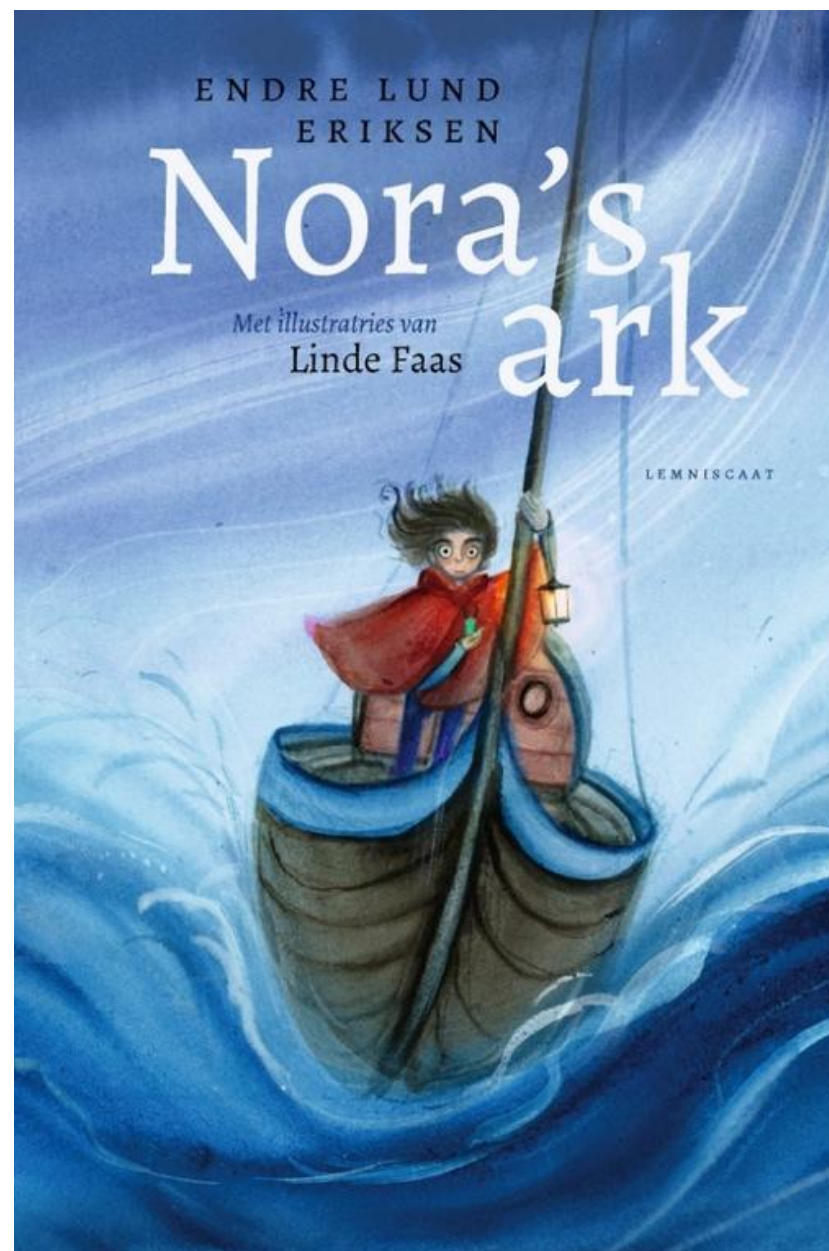
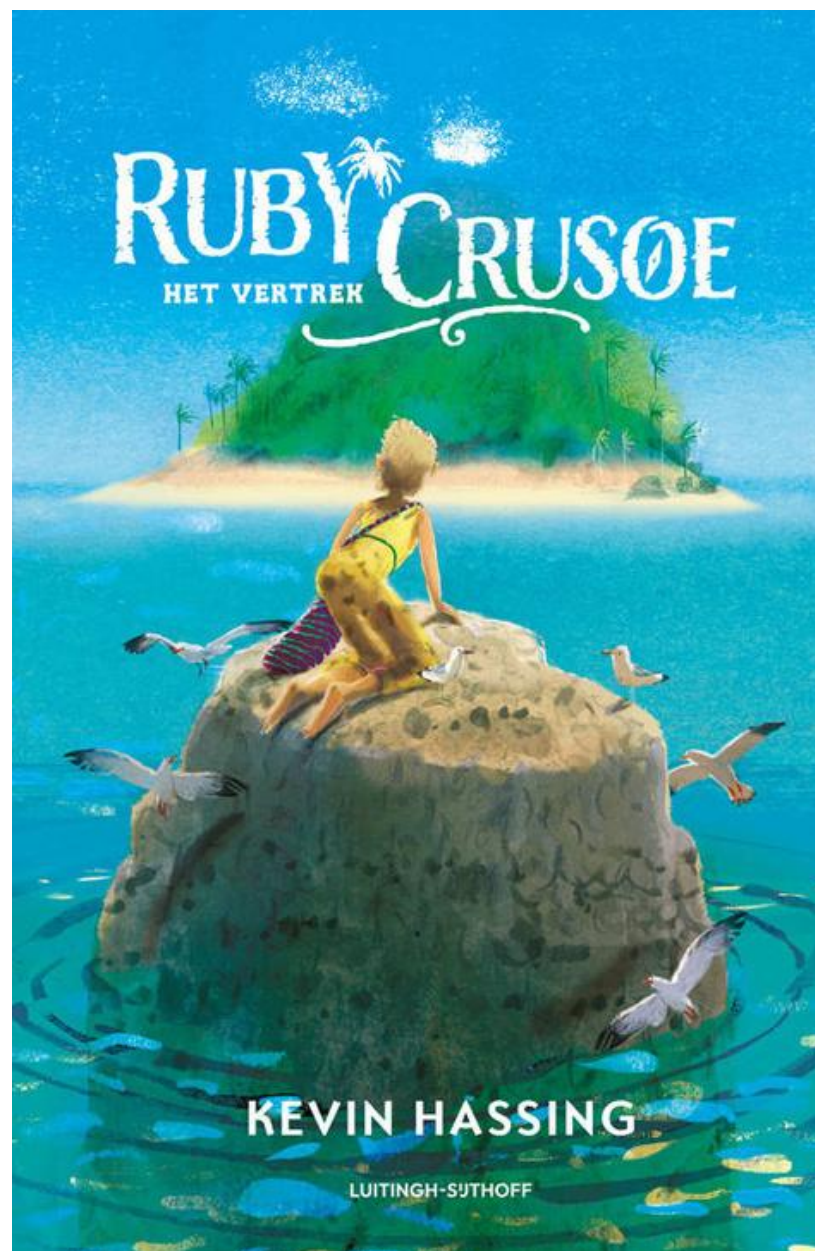
zoek bij pech een nieuwe weg,

de tijd maakt alles weer goed.

9 tot 12 jaar

‘... om alles op zijn kop te zetten,’ maakt hij zijn zin af. ‘Gelukkig had ik Jonah en Pilger, die waren toen acht en elf. En op een dag kwam ik je moeder tegen. En daarna kwam jij, boefje van me.’

Ik vind het fijn als hij me zo noemt: boefje.

‘Vergeet het maar,’ zegt hij met een blik in het rond. ‘We vinden hier geen dieren. Behalve dit vogeltje dan.’ Met zijn middelvinger streelt hij het stenen vogelkopje.

‘Waarom neem je het niet mee?’ stel ik voor. ‘Als herinnering aan Selma Louise?’

Papa glimlacht en er kronkelen allemaal rimpeltjes rond zijn ogen. ‘Selma Louise mag haar vliegenvanger houden. Dat was haar lievelingsvogel.’

Hij duwt de boot af en we komen weer in beweging.

We zijn de zerk al bijna voorbij als ik iets kleins en groens zie kruipen achter op de stenen vogel. Ik graai naar de grafsteen en breng de boot weer tot stilstand.

‘Hé,’ grijnst papa. ‘Wil je Selma Louises vogeltje ook nog even gedag zeggen?’

Ik buig me voorover en zie twee antennetjes omhoogsteken. Het groene schepsel heft behoedzaam zijn kopje en staart naar me met zijn piepkleine ogen.

Billy.

Die naam past perfect bij een kever zoals hij. Billy!

Billy geeuwt een beetje en kijkt naar me op. Waarschijnlijk heeft hij nog nooit een mens gezien. Hij vraagt zich vast af wie ik ben.

‘Ik ben Nora,’ zeg ik.

Papa snuift. ‘Ai,’ zegt hij. ‘Wedden dat die net nog op een stronchoop zat?’

‘Maar Billy is toch ook een dier? We moeten hem meenemen naar de Ark.’

Papa’s wenkbrauwen liggen als bosjes staalwol boven zijn ogen.

‘Insecten en ongedierte laten we zitten.’

Hij zet de riemen met ruwe bewegingen vast in de dol-len en de boot schommelt hevig. De regen tikt weer op mijn capuchon en spettert op de steen. Het volgende moment komt het met bakken uit de hemel. Billy is aan alle kanten ingesloten door de zee. De enige plek waar hij kan schuilen, is onder de stenen vogel. Maar de zee hoeft nog maar een stukje verder te stijgen en dan kan hij echt geen kant meer op.

Papa kijkt over zijn schouder om te zien welke richting hij op moet en snel steek ik een vinger uit.

‘Spring!’ fluister ik.

Billy kijkt naar me. Hij beweegt zijn kopje.

Bemoedigend knik ik hem toe. ‘Kom maar!’

En dan springt hij – met wapperende vleugeltjes. Hij landt op mijn vinger en net voor papa zich weer omdraait naar mij, verstop ik hem in mijn haar onder de capuchon.

‘Vaarwel Selma Louise,’ zegt papa en hij haalt de spanen met kracht door het water, zodat we snelheid krijgen.

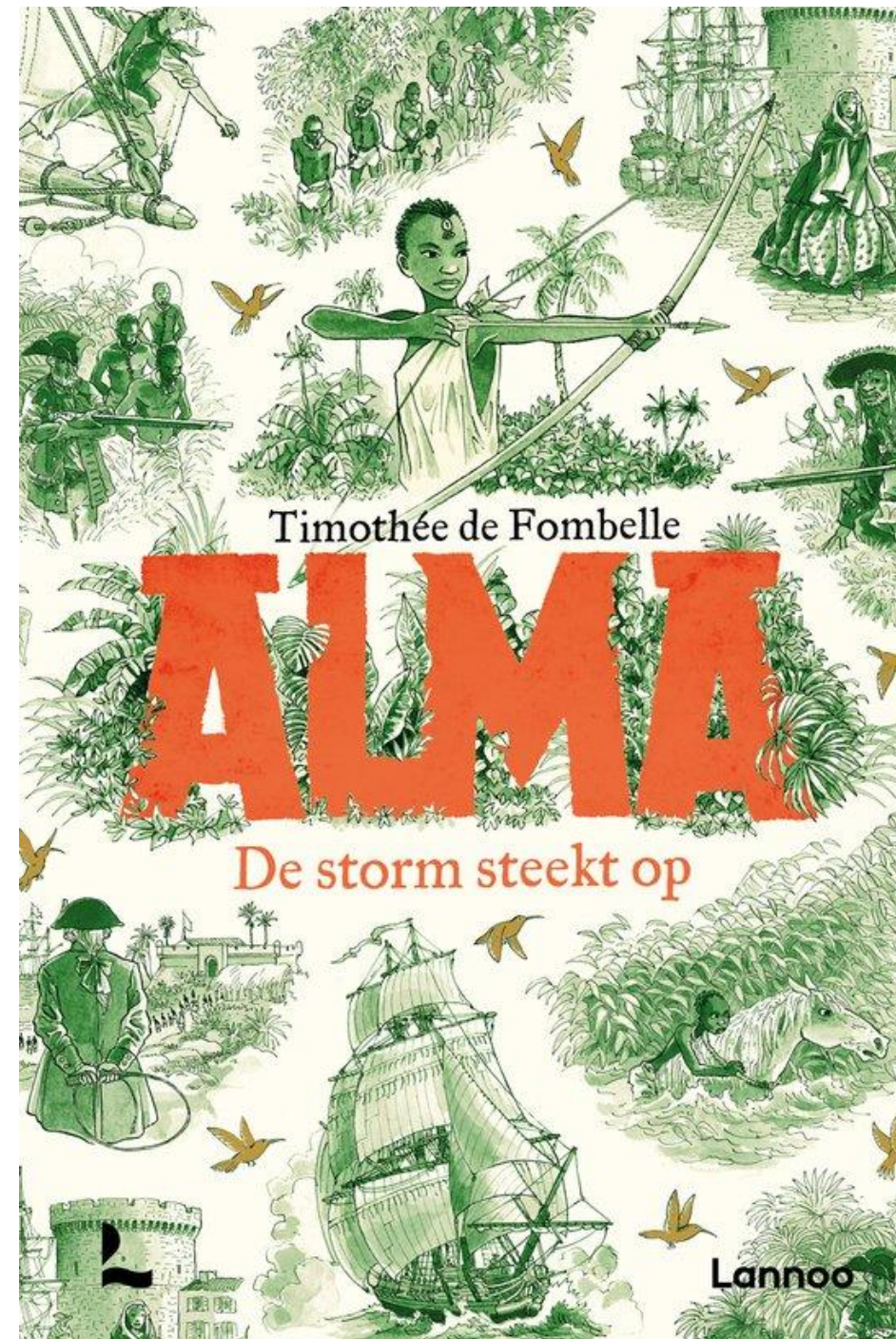
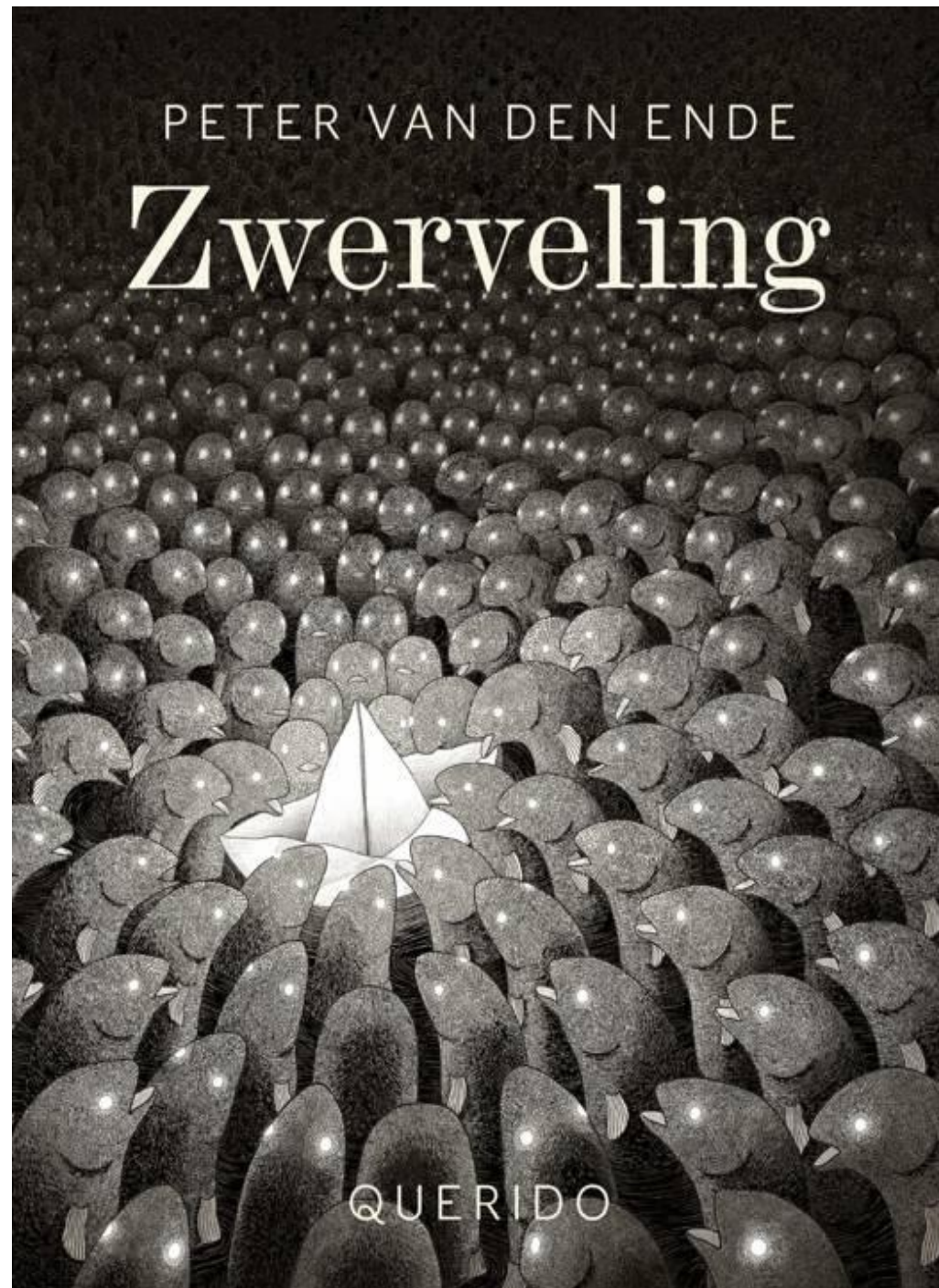
En dan begint het nog harder te plenzen.

Maar Billy is veilig.

12 tot 15 jaar

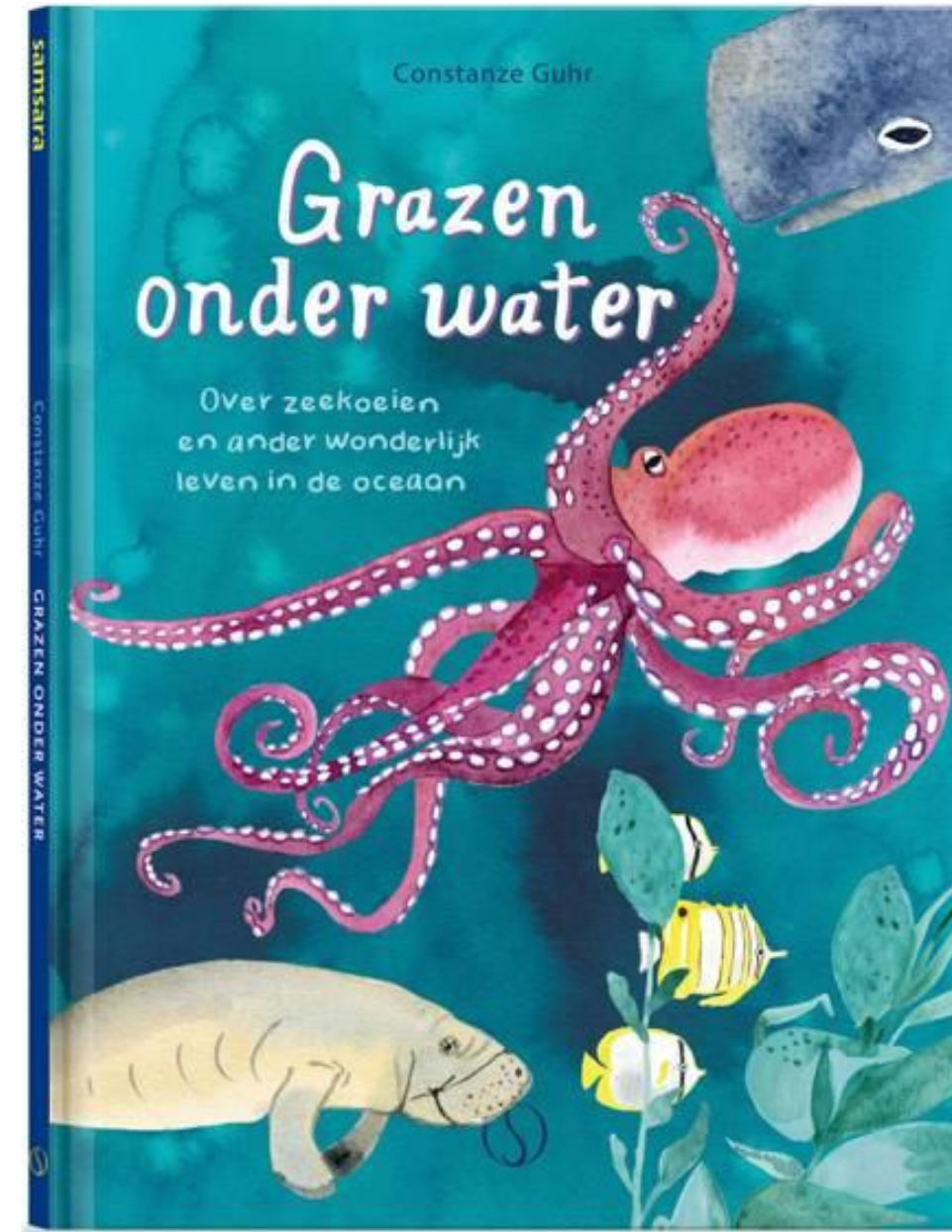

A stylized illustration of a red octopus emerging from a pool of water. The octopus is holding a red and blue striped umbrella. The octopus's body is red with blue spots, and its tentacles are also red with blue spots. The water is depicted with blue and white ripples.

Leven op en onder water/ waterwetenschap

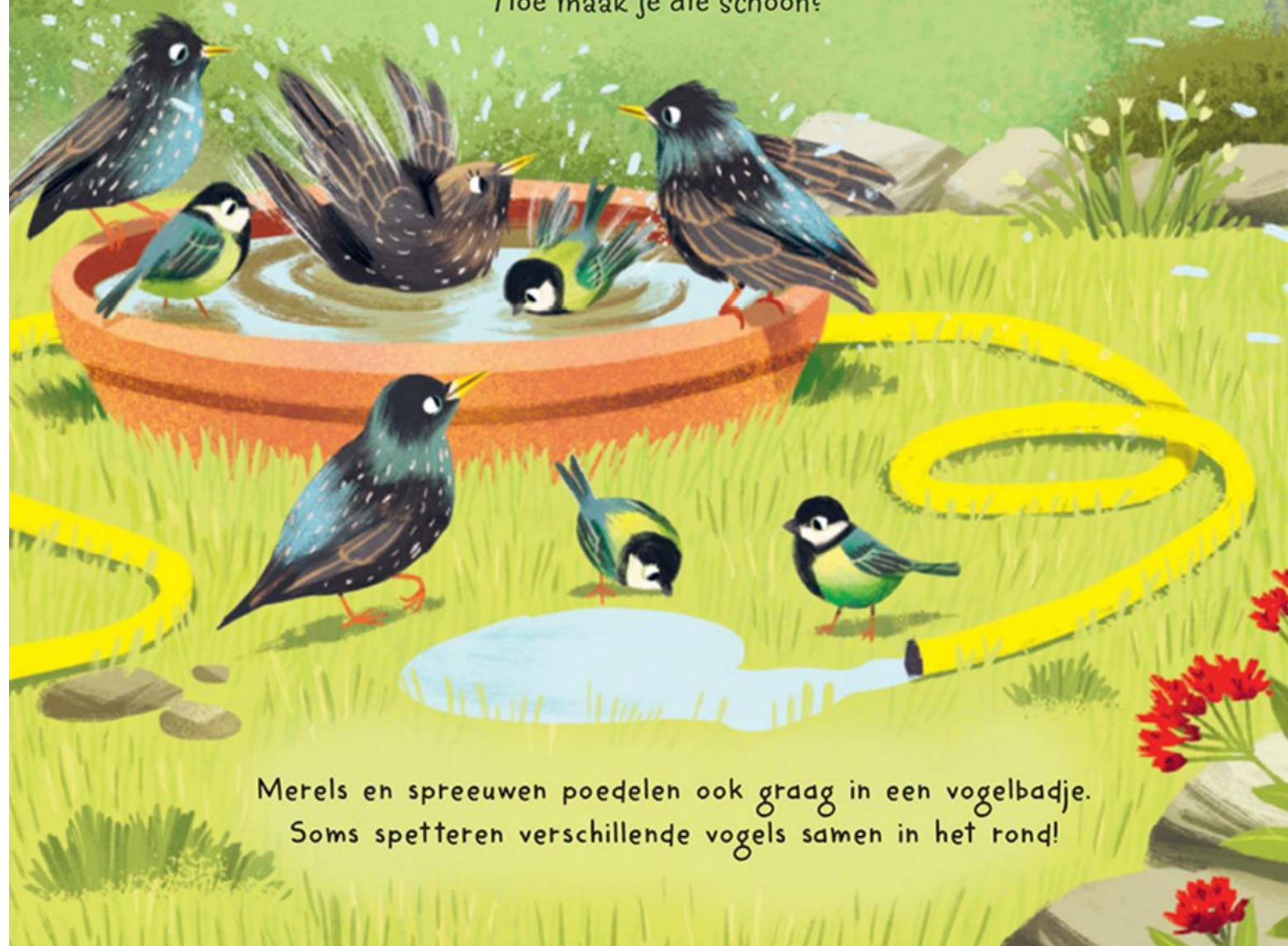
3 tot 6 jaar

VOGELS

Mussen wassen zich graag in een vogelbadje. Ze fladderen met hun vleugeltjes om viezigheid of stof van hun veren af te spoelen.

Heb jij weleens vieze knieën of ellebogen?
Hoe maak je die schoon?

Merels en spreeuwen poedelen ook graag in een vogelbadje.
Soms spetteren verschillende vogels samen in het rond!

OLIFANTEN

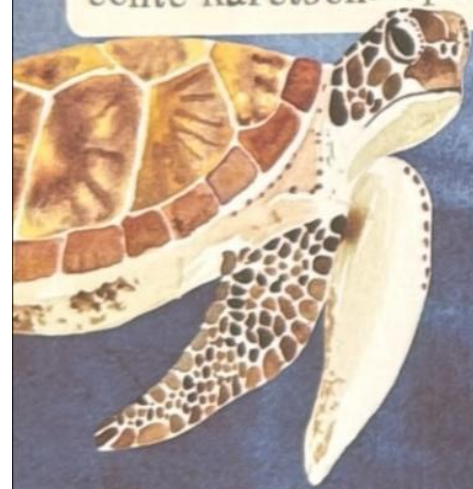
Olifanten leven in warme landen. Om af te koelen, nemen ze soms een groot, glibberig modderbad!

Ben jij weleens afgekoeld in een bad
of pierenbadje op een zonnige dag?

Ben je weleens aan zee geweest? Het water is blauw, zout en diep.
Je hoort de golven aan komen rollen, de meeuwen schreeuwen
en je kunt er schelpen verzamelen. Maar in de zee gebeurt nog
zoveel meer dan wat je vanaf het strand kunt zien.

echte karetschildpad

zeepaardje

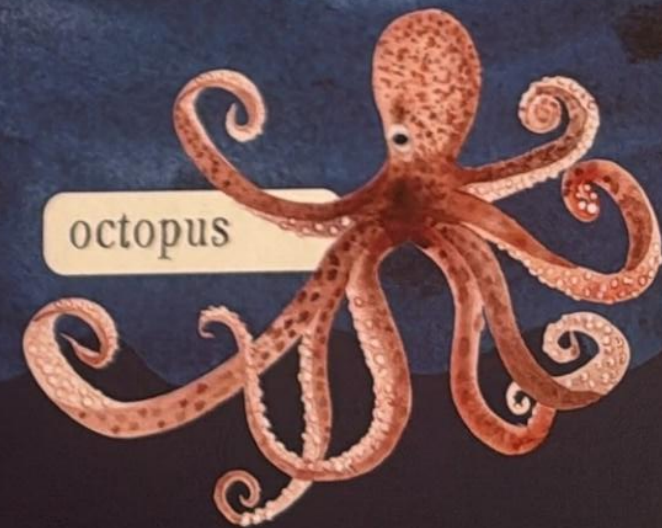
Twee derde van onze planeet bestaat
uit water, en daarin leven de meest fantastische wezens die je
maar kunt bedenken! Zeepaardjes, zeesterren, zeekomkommers,
vissen met lantaarntjes, dieren die vaak verhuizen, dieren die
inkt spuiten, sponzen en nog veel meer.

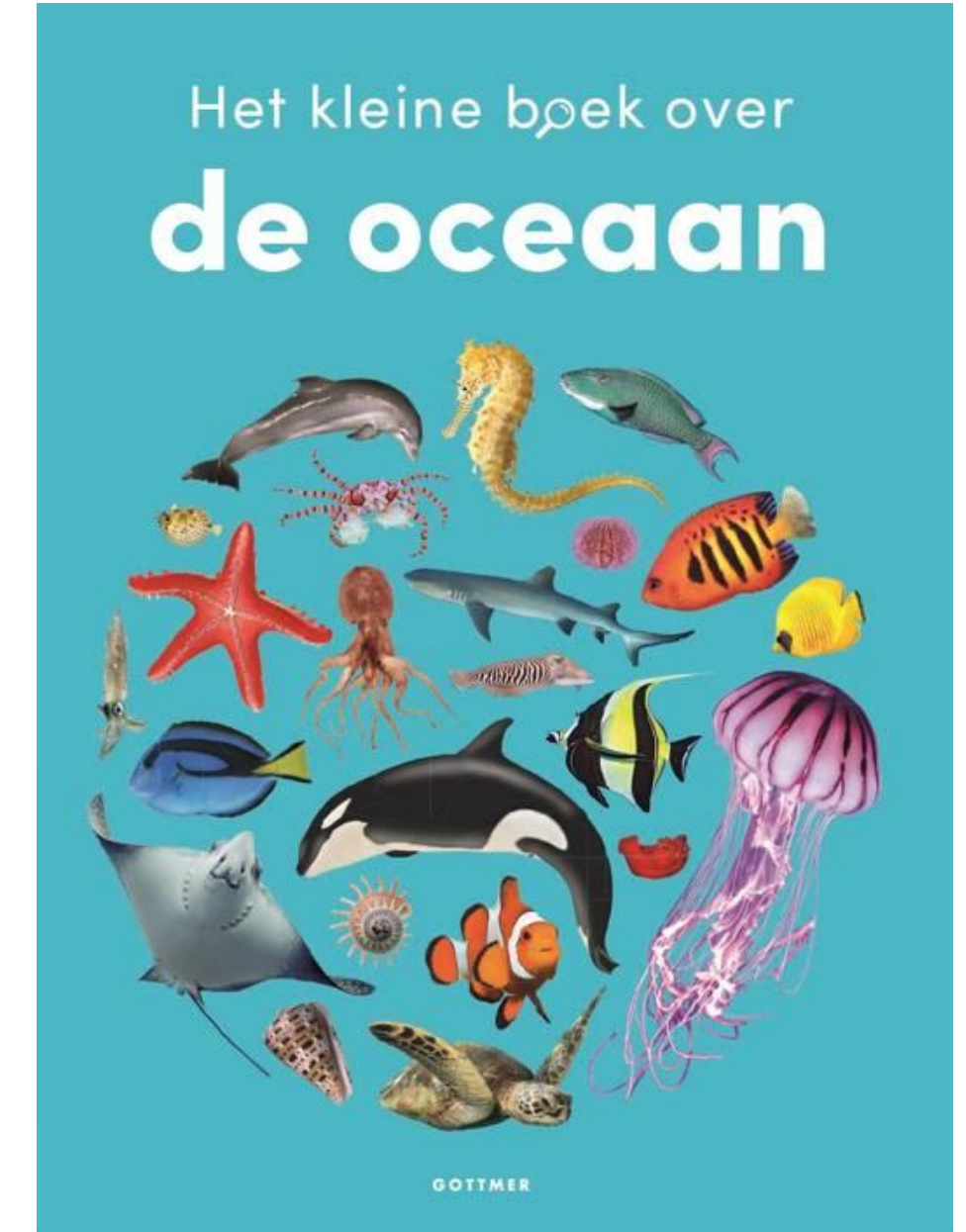
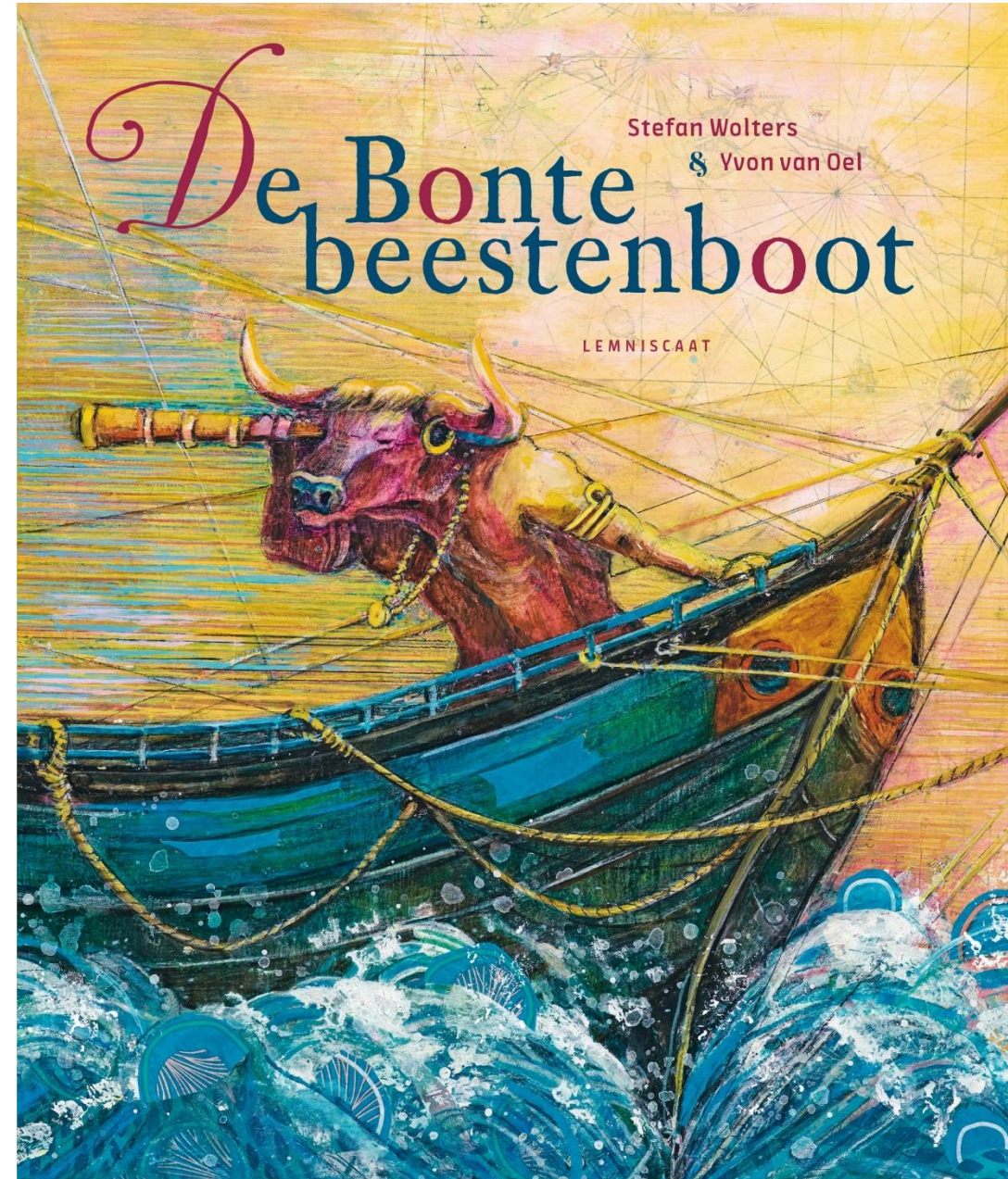
heremietkreeft

octopus

6 tot 9 jaar

WELKOM AAN BOORD van de Bontebeestenboot. Een schip waarop allemaal dieren het ruime sop kiezen. Aan boord is een bonte verzameling beesten. Alle opvarenden genieten van de reis over de woelige baren. Voor sommige dieren is het hard werken. Andere zijn passagier en varen gewoon lekker mee. Je moet wel een goed stel zeepoten hebben en niet bang zijn voor water.

Aan boord van de Bontebeestenboot is een dier dat er niet thuishoort. Hij doet geen karweitjes en heeft geen vaarbewijs. Op een schip heet dat een 'verstekeling'. Hij verstopt zich de hele tijd en gedraagt zich niet zo netjes. Kun jij hem vinden?

Ga je mee op deze bijzondere zeereis? Leer alle dieren aan boord kennen en kijk wat ze allemaal uitspoken.

De Bontebeestenboot gaat vertrekken!
Behouden vaart! Schip ahoy!

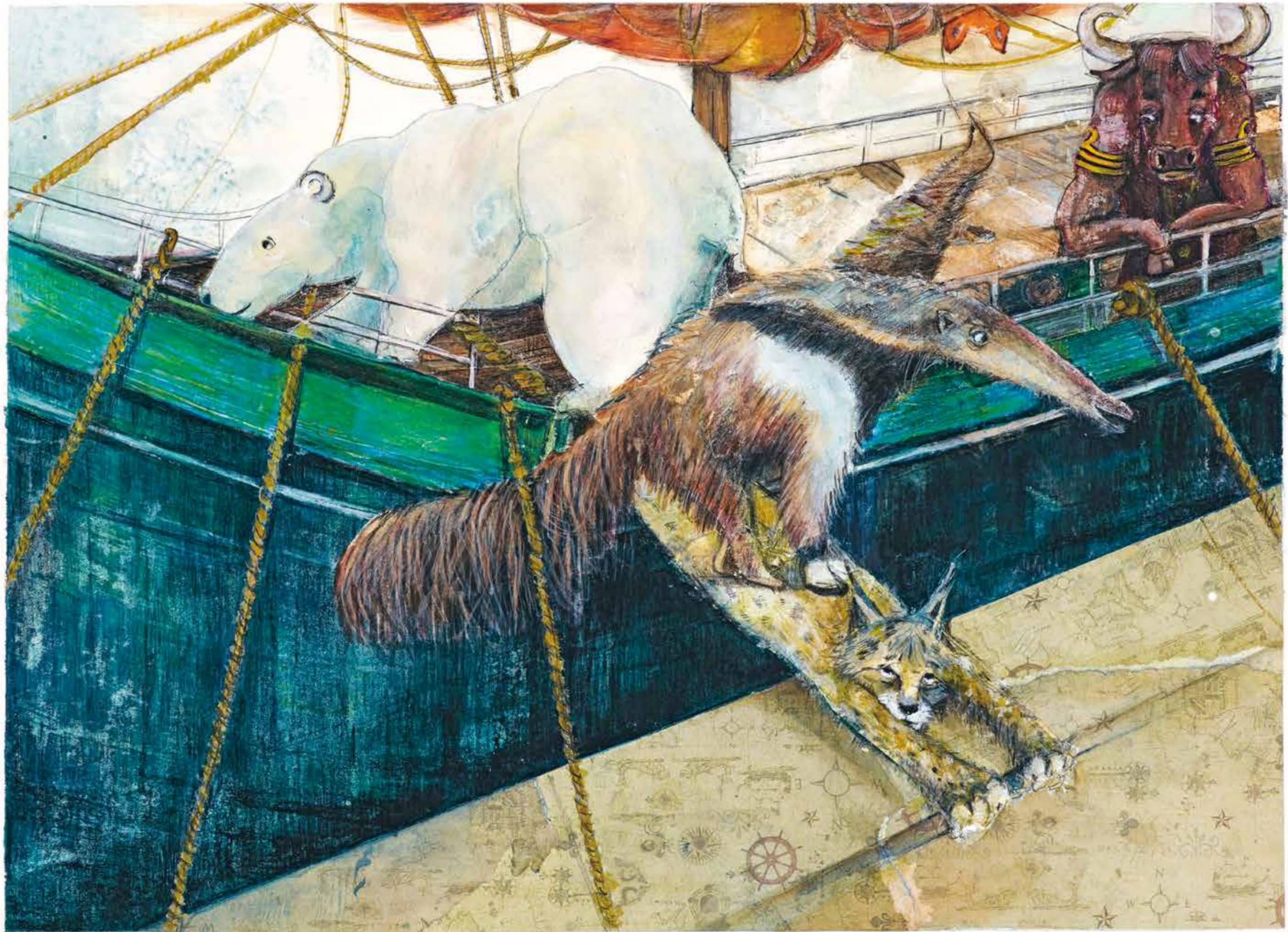
De Loopplanklynx

KOM ALLEMAAL AAN BOORD! De Loopplanklynx ligt al uit. De Loopplanklynx ligt altijd links. Dat is logisch, hij is niet voor niks een lynx. Hij is wat ze noemen, een linkse rakker. Bovendien is hij linkshandig, dus dat is wel zo handig. Aan boord van een schip heet dat eigenlijk 'bakboordhandig'. De Beestenboot legt dus altijd links aan. Dan weet iedereen aan welke kant hij moet uitstappen om van boord te gaan en valt er niemand tussen de wal en het schip.

Behalve die ene keer dat de Loopplanklynx rechts was gaan liggen. Er stond een warm zonnetje en hij ging er eens even lekker voor liggen. Dat had hij beter niet kunnen doen. Toen de dieren van boord dachten te gaan, vielen de passagiers en de halve bemanning in zee. Dat was een onverwachte, verfrissende duik. Gelukkig had de Reddingsboeiringslang iedereen snel uit het water gehesen. Behalve de Patrijspoortpaling, die zwom eigenwijs nog een paar rondjes.

De Loopplanklynx is een echte dwarsligger. En dat is maar goed ook, anders kwam er niemand aan of van boord. Hij zet zijn klauwen stevig in de kade. Rustig gaan alle dieren over zijn rug aan boord. Zelfs de zwaarste passagiers zijn geen probleem voor de Loopplanklynx. Naaldhakken wel graag even uitdoen, die prikken heel vervelend.

Terwijl ze allemaal over zijn rug wandelen, let hij op dat er niemand stiekem aan boord gaat. Alleen als je een kaartje hebt, mag je meevaren. Het lijkt erop dat er toch een dier ongezien aan boord is geglipt. Hij heeft zich vast ergens stiekem verstopt.

Vol strand

Als het vloed is,
is het strand smal.
Bij eb juist breed.
Dan trekt de zee zich terug.
En ligt het strand vol.
Er blijft van alles achter.

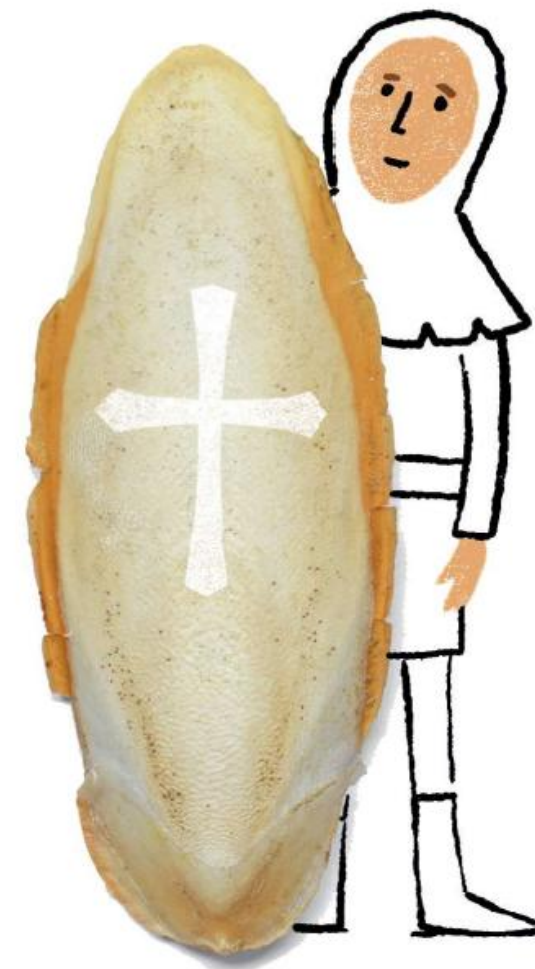
Ben je zover?
Ja!
Klaar, juten maar.

Zeeschuim

Kijk daar, een wit schildje.
Van de Witte Ridder met het Witte Schild.
Geintje.
Het schild heet zeeschuim.
Goeie naam, hè?

Het komt van een inktvis, de zeekat.
Die heeft geen botten maar een schild.

Het leven op de zeebodem

Onder water op de ondiepe zeebodem leven massa's dieren. Deze kleurrijke wezens zien er vaak uit als planten, maar zijn toch echt dieren.

SIMSALABIM, EEN NIEUWE ARM!

Breeksterren hebben breekbare armen die snel afbreken. Dat maakt niet uit, want ze kunnen zo'n arm weer laten aangroeien. Net als zeesterren beschikken breeksterren niet over aparte hersenen.

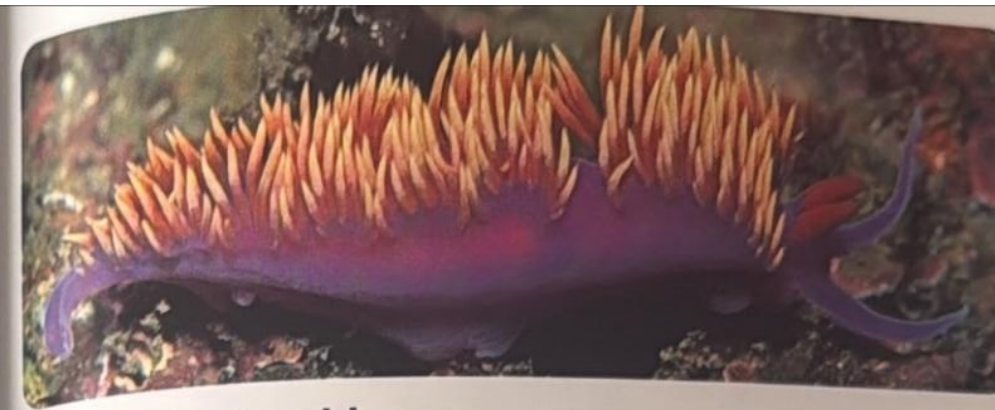
Zeebodemschoorsteenpijpen

Sponzen zijn er in allerlei vreemde vormen en uiteenlopende kleuren. Ze eten plankton. Dat filteren ze uit het zeewater dat ze voortdurend door hun sponsachtige lijf pompen.

Kleurrijke knakker

Met hun felle kleuren waarschuwen zeenaaktslakken aanvallers dat ze giftig zijn en supersmerig smaken. Hoe prachtig ook, al die kleuren zijn dus niet voor de sier!

Snelle weetjes

Zeesterren, breeksterren en zeekomkommers zijn zeebodem-bewoners die tot de echinodermen behoren. Zij hebben een stekelige huid.

Zeenaaktslakken eten anemonen, koralen, kwallen en soms zelfs andere zeenaaktslakken!

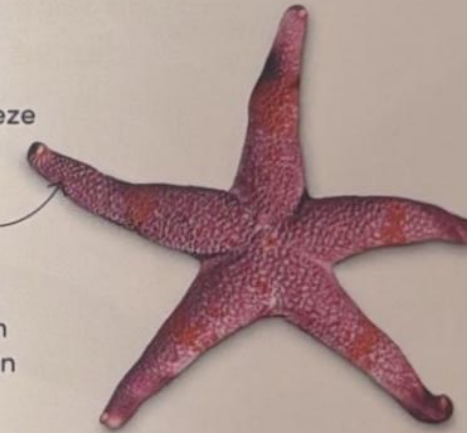
Sommige zeenaaktslakken (her-)gebruiken de stekende zweep-haren van door hen opgegeten dieren als verdedigingswapen.

Het lijf en de armen van deze bloedzeester zijn bezaaid met stekels.

Sponzen maken zichzelf vast aan de zeebodem.

Deze stekelige zonnester heeft dertien armen.

De tentakels kunnen helemaal in het lijf worden getrokken.

Hongerige zeesterren

Zeesterren eten mosselen en venusschelpen. Ze gebruiken de zuignappen op hun armen om de schelphelften uit elkaar te trekken. Vervolgens duwen ze hun maag door de opening naar binnen en verteren hun prooi.

Rij voetjes

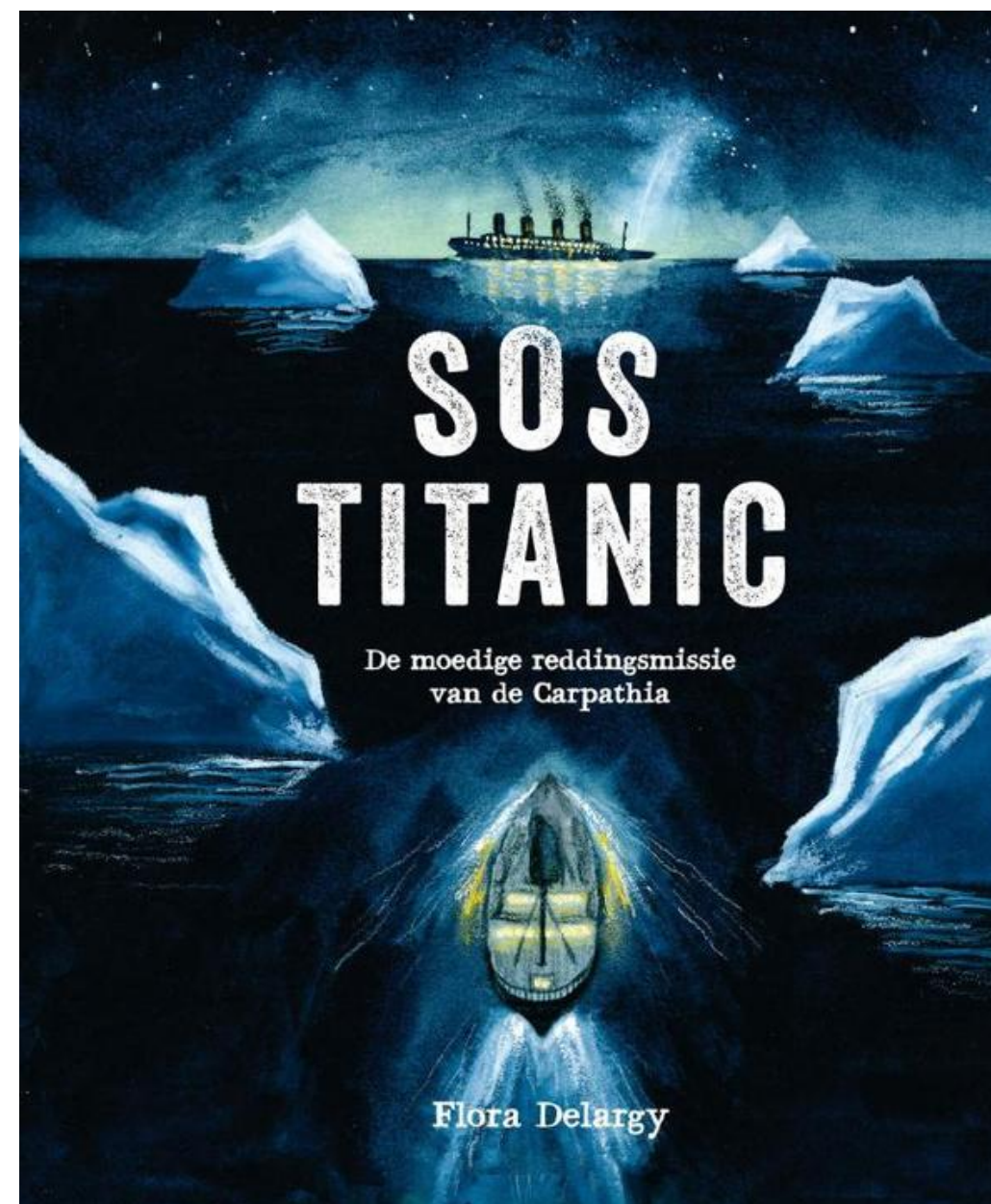
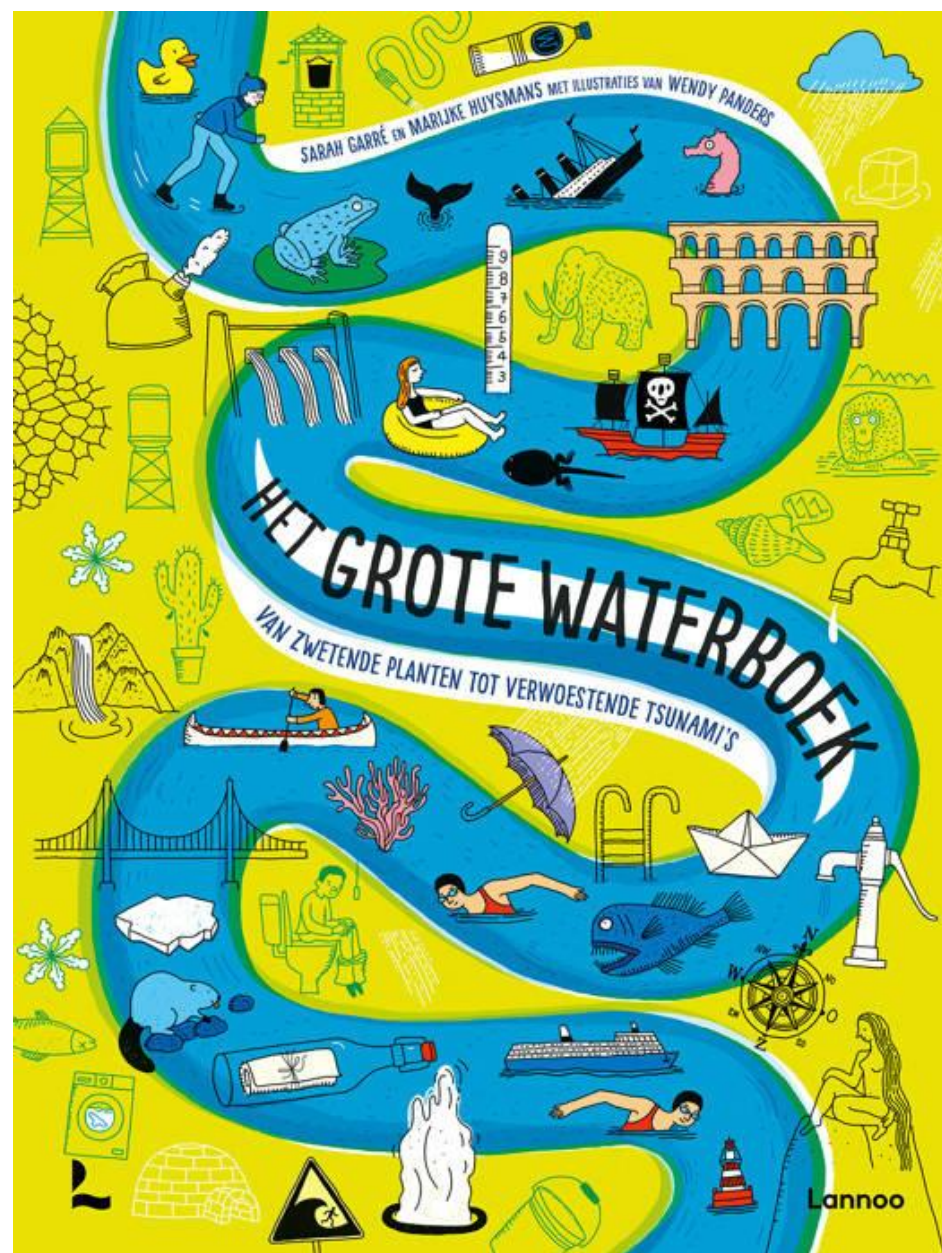
Zo kom je er ook

Zeekomkommers kruipen met een slakkengang over de zeebodem. Voedsel dat aan hun slijmerige tentakels blijft plakken, slurpen ze naar binnen.

Sommige sponzen kunnen net zo lang worden als een volwassen mens: rond de 1 m 80.

9 tot 12 jaar

DE BLAUWE PLANEET

's Ochtends draai je de kraan open om je te wassen en daar is het: water. Dat lijkt vanzelfsprekend, maar het is juist heel bijzonder. Het aardoppervlak bestaat voor driekwart uit water. Omdat er zoveel water is, zien astronauten de aarde als een blauwe planeet vanuit hun ruimteschip. Toch zijn oceanen eigenlijk helemaal niet diep vergeleken met de grootte van de aarde. Er zit maar een dun laagje water aan het oppervlak. Zelfs op de blauwe planeet is water dus een kostbaar goed. De aarde zweeft op 150 miljoen km van de zon. Op die plek wordt onze planeet net niet te warm en net niet te koud. Zo kunnen er oceanen en zeeën bestaan. Dicht bij de zon zou het water meteen verdampen en verdwijnen. Verderaf wordt het meteen zo koud dat water enkel nog als ijs zou kunnen voorkomen. Niemand weet het helemaal zeker, maar veel wetenschappers denken dat er zonder vloeibaar water geen leven zou kunnen zijn op aarde.

Is de aarde de enige planeet met water?

Nee, op de maan is ijs gevonden en ook op Mars zijn sporen van water ontdekt. Sommige manen rond Jupiter en Saturnus hebben zelfs heel diepe oceanen onder een dikke ijslaag.

Hoeveel liter water is er op aarde?

Op onze planeet vind je meer dan 1 triljard liter water. Dat is een 1 met 21 nullen!

13,8 MILJARD JAAR GELEDEN

De oerknal: het heelal ontstaat.

4,56 MILJARD JAAR GELEDEN

De aarde vormt zich, maar heeft nog geen zeeën.

3,8 MILJARD JAAR GELEDEN

Oceanen verschijnen op aarde maar lagen toen op andere plaatsen dan nu.

500 MILJOEN JAAR GELEDEN

De eerste dieren veroveren de oceanen.

650 MILJOEN JAAR GELEDEN

De oceanen bevriezen en het land is bedekt met ijs.

3,6 MILJARD JAAR GELEDEN

Het eerste leven op aarde ontstaat. Bacteriën zijn heel lang de enige bewoners.

250 MILJOEN JAAR GELEDEN

Een nieuw supercontinent ontstaat: Pangea.

Steeds meer verschillende soorten dieren leven in het water en op het land.

De kale aarde wordt groener, er groeien intussen planten op het land.

Tijdens de ijstijden groeien grote ijskappen op de aarde.

66 MILJOEN JAAR GELEDEN

Dino's sterven uit.

250 MILJOEN JAAR GELEDEN

Dinosauriërs bevolken de aarde.

De mammoet voelt zich opperbest.

10.000 jaar geleden stopt de laatste ijstijd.

Waar komt al dat water op aarde vandaan?

Voor het leven op aarde tot stand kwam, sloegen miljoenen enorme ijsbrokken in op aarde. Wetenschappers denken dat bijna al het water op aarde daarvandaan komt, maar helemaal zeker is het niet.

DE BEMANNING

De Carpathia had zo'n 300 bemanningsleden. Ieder had zijn eigen taak. Net als op elk schip in die tijd waren er drie afdelingen waar je kon werken: aan dek, in de machinekamer en bij de verzorging. Elke afdeling had een duidelijke hiërarchie.

VERZORGING

Deze afdeling was verantwoordelijk voor het eten en drinken, de slaaphutten en de veiligheid aan boord.

DEK

Deze afdeling was verantwoordelijk voor de besturing van het schip, het navigeren en alle uitrusting aan dek.

MACHINEKAMER

De bemanning in de machinekamer zorgde voor de stoommachines en de elektriciteit gedurende de hele reis.

Vlak voor vertrek werd de Carpathia bevoorraad en volgeladen met spullen die naar Europa moesten worden verscheept. Er waren drie grote koelruimen aan boord waar de voorraden voedsel, vooral vlees, goed bewaard bleven. Schepen als de Carpathia vervoerden ook vaak tarwe, katoen, tabak, metaal en kaphout naar Zuid-Europa. Met 14 stoomlieren en 18 scheepskranen werd alles aan boord gehesen.

Harold en Horace spurten door de gangen en gooiden de deur van de kapiteinshut open zonder te kloppen. Voordat de kapitein kon mopperen, zei Horace iets wat de kapitein nooit meer zou vergeten:

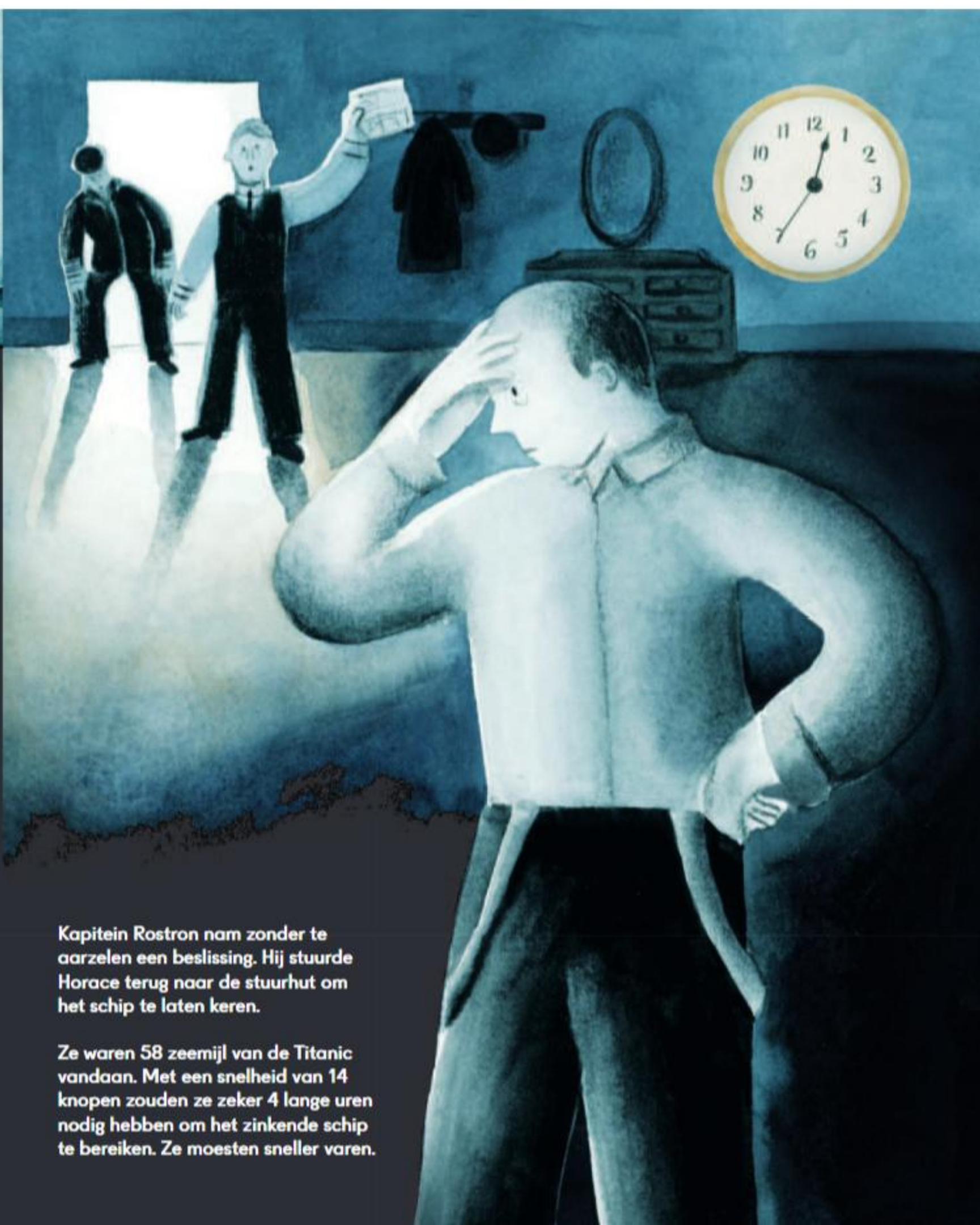
KAPITEIN!

**ER IS EEN NOODOPROEP
BINNENGEKOMEN
VAN DE TITANIC!**

**ZE IS TEGEN EEN IJSBERG GEVAREN
EN VRAAGT MET SPOED OM HULP.
HAAR POSITIE IS 41.46 NOORD EN
50.14 WEST.**

Weet je dat heel zeker?

JA, KAPITEIN!

Kapitein Rostron nam zonder te aarzelen een beslissing. Hij stuurde Horace terug naar de stuurhut om het schip te laten keren.

Ze waren 58 zeemijl van de Titanic vandaan. Met een snelheid van 14 knopen zouden ze zeker 4 lange uren nodig hebben om het zinkende schip te bereiken. Ze moesten sneller varen.

12 tot 15 jaar

Het land onder de golven

~

Het is koud op het strand. De wind suist langs je oren en laat ze tintelen tot ze zeer doen. Boven je hoofd zweeft af en toe een eenzame meeuw. Er zijn niet veel mensen op deze grijze dag, maar jij loopt hier, met de zeebries in je haren, terwijl de ruisende golven je voetafdrukken achter je wegspoelen. Ineens valt je oog op iets vreemds in de branding. Je pakt het op en bekijkt het eens goed. De donkerbruine brok in je hand is behoorlijk zwaar. Hij heeft een platte kant met harde ribbels, netjes op een rij als de strepen van een zebra. De andere kant lijkt op een rommelig bundeltje van buisjes die naar onderen toe steeds smaller worden. Je weet het nu nog niet... Maar wat je gevonden hebt, is een mammoetkies.

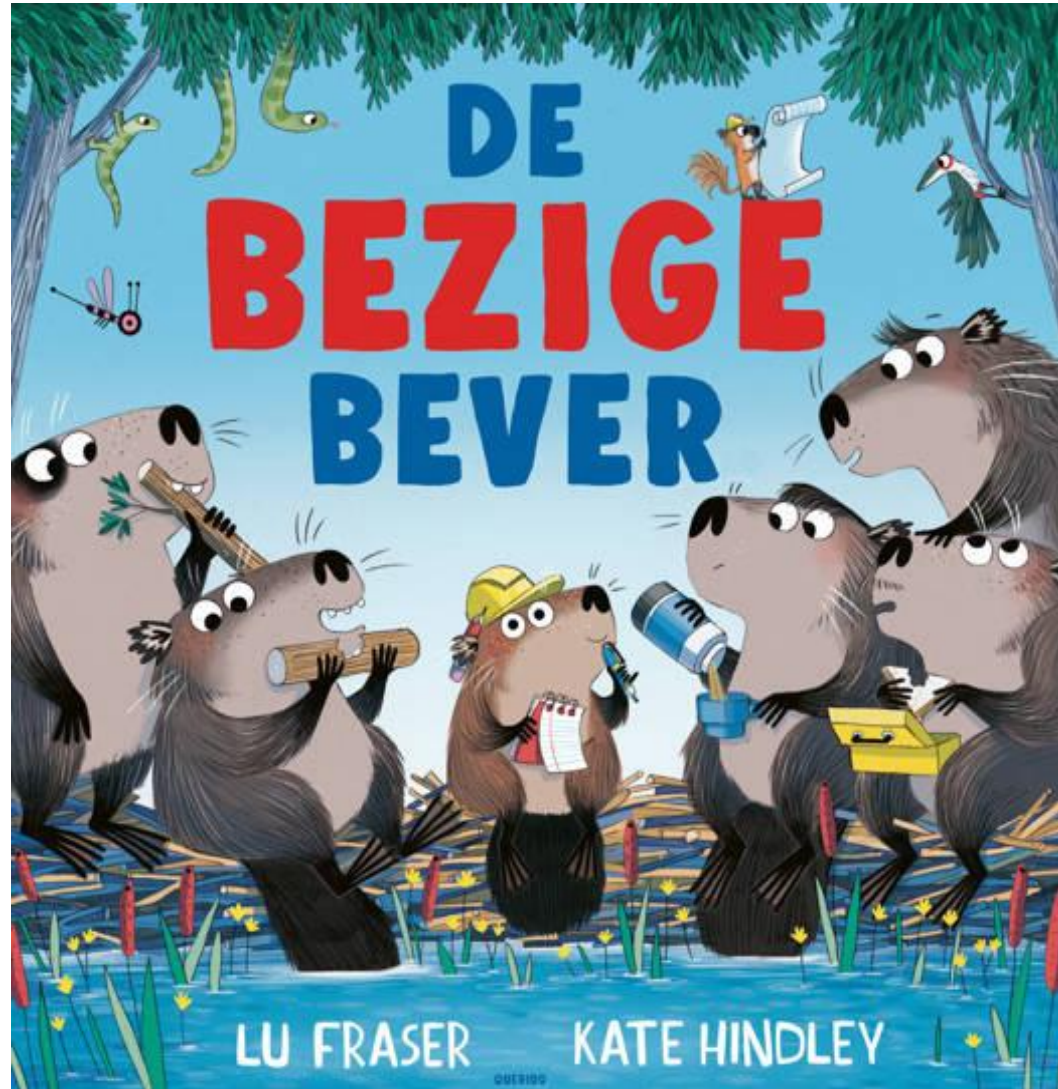

Water als dreiging: van overstroming tot verdrinking

3 tot 6 jaar

Dat helpt niet, dacht Zip. Mijn berekening klopt:
we spoelen hier weg als de regen niet stopt.

De oever liep onder, het bos werd een meer.
Maar wat moest ze doen? Wat zei opa ook weer?

‘Zaag door en vind uit.
Elke bever verschilt.
Jij bent wie je bent,
jij mag doen wat je wilt.’

Ze haastte zich – ZOEF – naar haar grootvaders schuurtje.
Ze had niet veel tijd meer, misschien nog een uurtje...

SPLASH! klinkt het als Tove en het nichtje
erin springen. Het water spat op Basse's
zwembril. Het lijkt wel of het regent.
Nooit van z'n leven dat Basse daarin
springt!
Geen.
Denken.
Aan.

"Kom!" roept Tove. "Ik vang je op!"
Even overweegt Basse om weg te rennen, maar hij wil naar Tove toe,
dat wil hij echt héél graag. Hij ademt zo diep in als een knuffelbeer ooit
heeft ingeademd, en dan:
Eén.
Twee.
DRIE!

6 tot 9 jaar

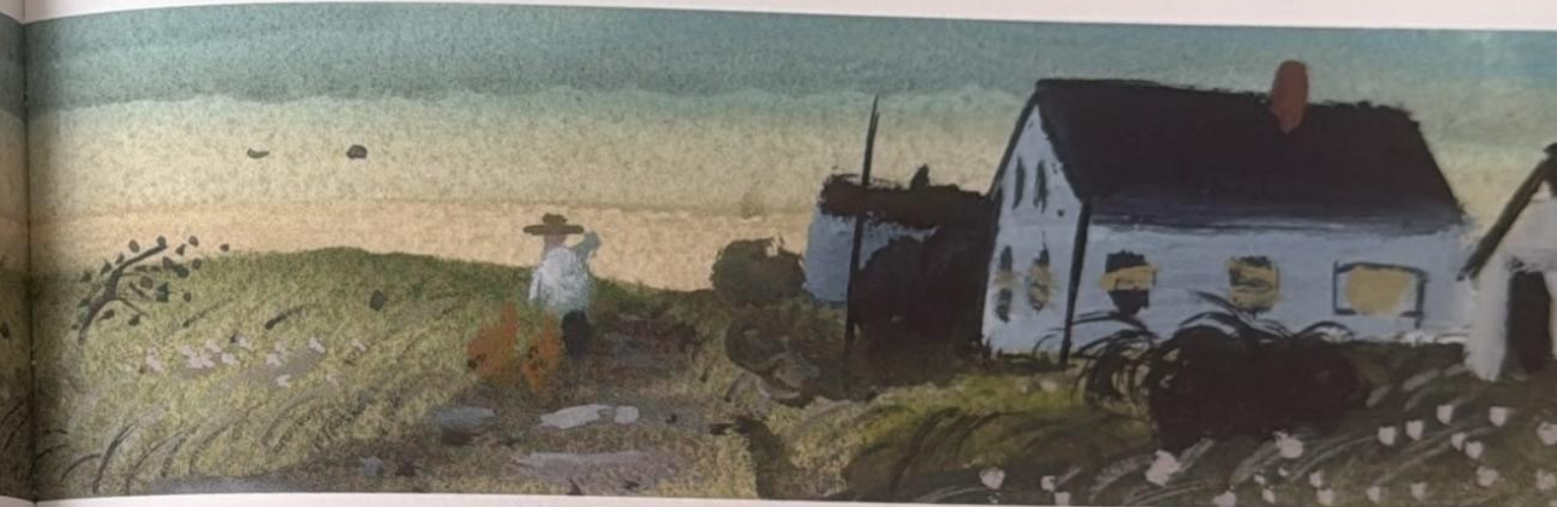
We volgen de weg langs de kust,

een lijn langs de rand van het land.

We komen langs huizen die oud zijn en langs nieuwe,

alle ramen dicht, gesloten ogen om dat wat dreigt.

We komen langs onze buurvrouw, die haar honden uitlaat,

een laatste rondje en dan naar huis. 'Dat moesten jullie ook maar doen!' zegt ze.

Blub

Ik knipperde met mijn ogen.

'Ja!' brulde de meerminman.

Ik zie je wel loeren!

Nou, mindermens?

Kwam je **STELEN**?

Antwoord mij!

Want ik ben de wachter van de poort!'

Tja.

Ik ben niet zo van het stelen, hè, Soof.

Trouwens, parels zijn mijn ding niet.

In elk geval niet van die grote.

Zie je me al lopen, met zulke knoeperds?

Veel te zwaar.

Nee. Ik wilde gewoon alleen maar

terug naar mijn schip.

En dat wilde ik ook best vertellen.

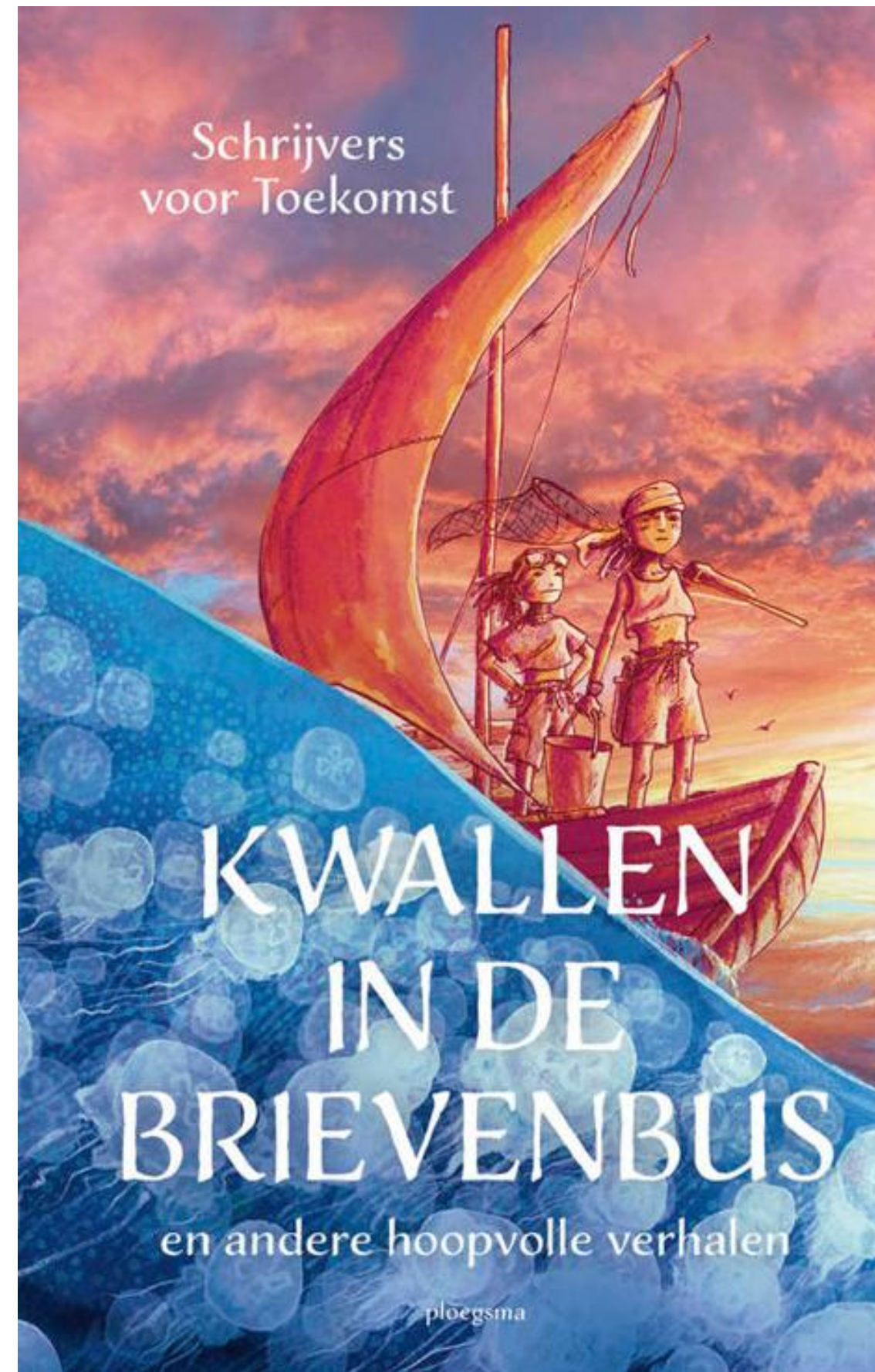
Maar... Opa's kunnen onder water

dus **NIET** prima praten, Soof.

Want toen ik antwoord wilde geven:

BLUB.

9 tot 12 jaar

Actie tegen
klimaatverandering?
Deze kinderen eisen
mensen verandering
blz. 99

Wat heeft marna te
bespreken met de
minister-president
blz. 12

Waarom 8
voetbalvelden
veel te veel is,
lees je op blz. 131

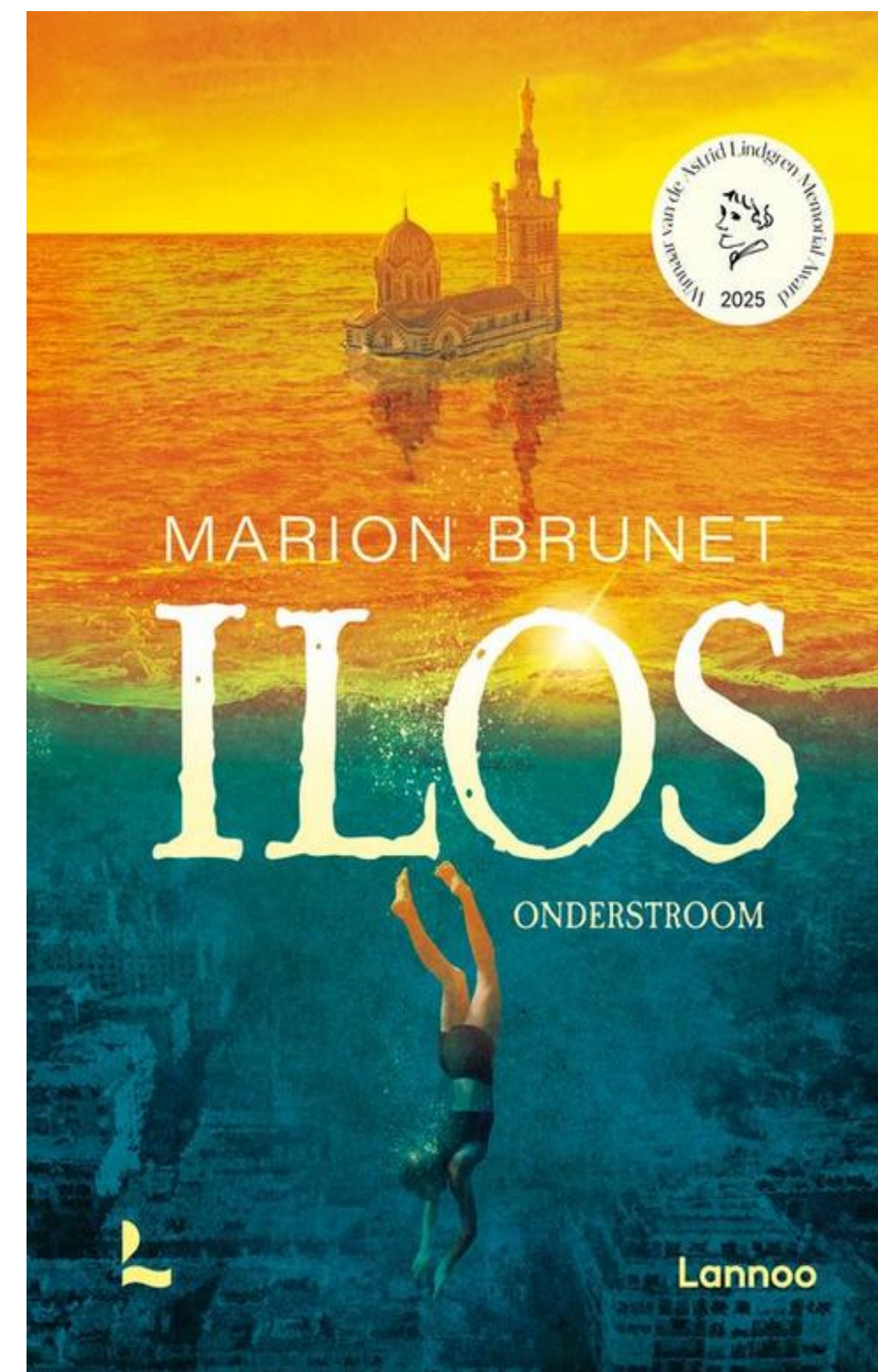
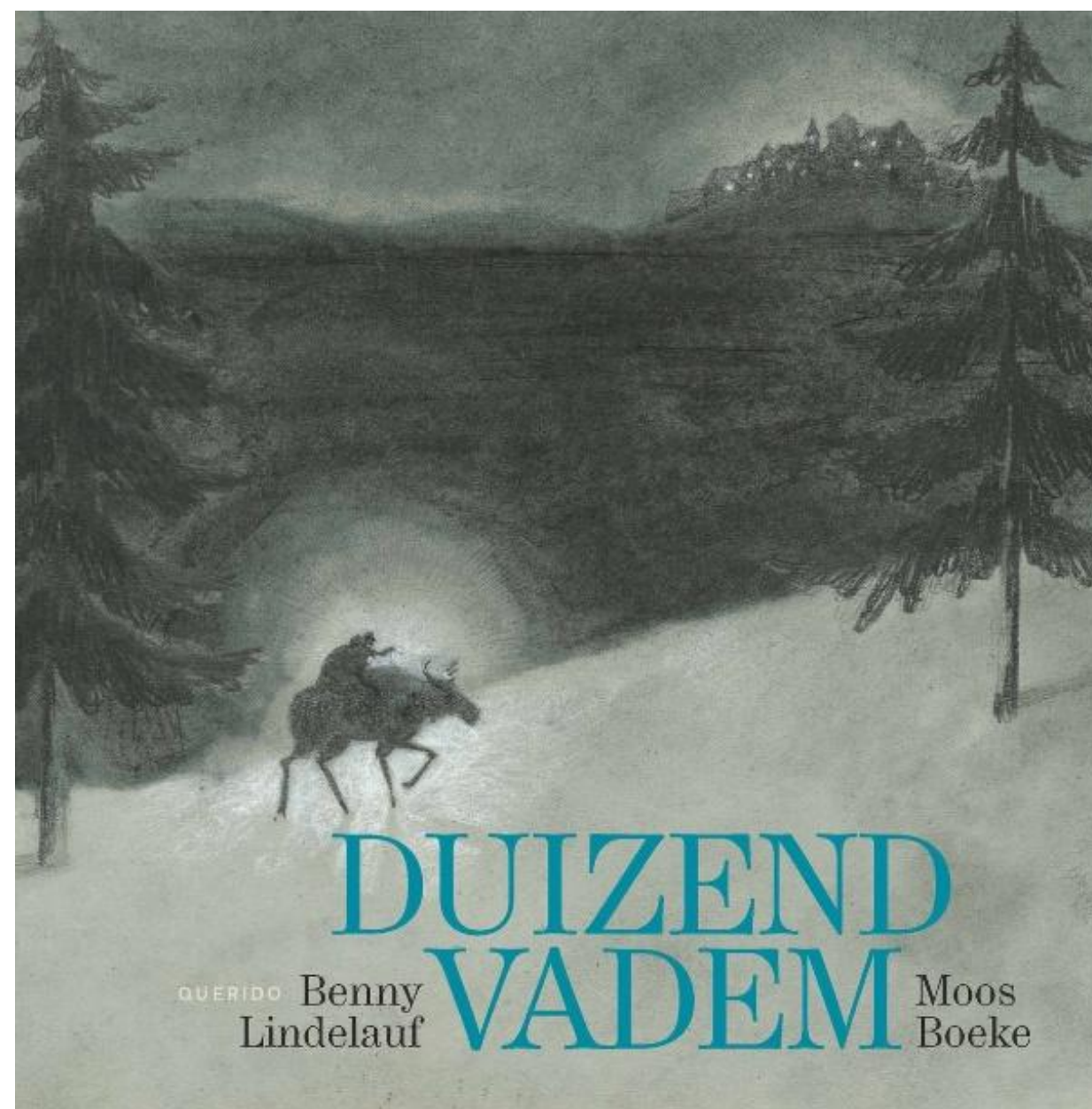
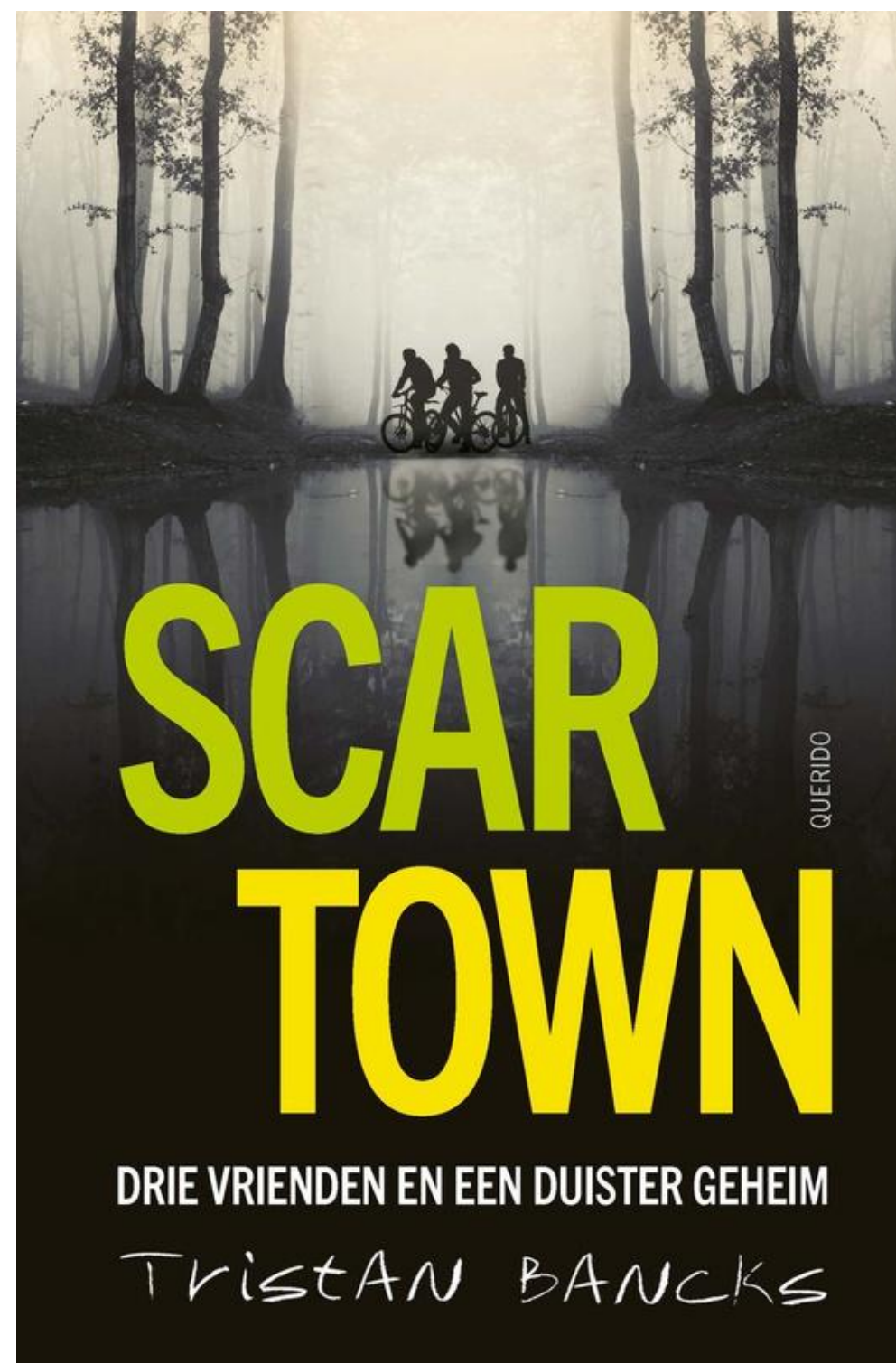
Zwemmen met
kwallen omdat de zee
opwarmt? Dat laat
Boris niet gebeuren!
blz. 7

In een wereld
vol schroot zoeken
een vader en dochter
naar een geheime
tuin...
blz. 28

Bahar weet
hoe dorst smaakt
Maar ze heeft geen idee
hoever ze zal gaan om
die te lessen...
blz. 68

Zelfs in een
heel streng
land is er een
plek waar je
altijd vrij bent...
Waar? vrij bent...
lees het op
blz. 154

12 tot 15 jaar

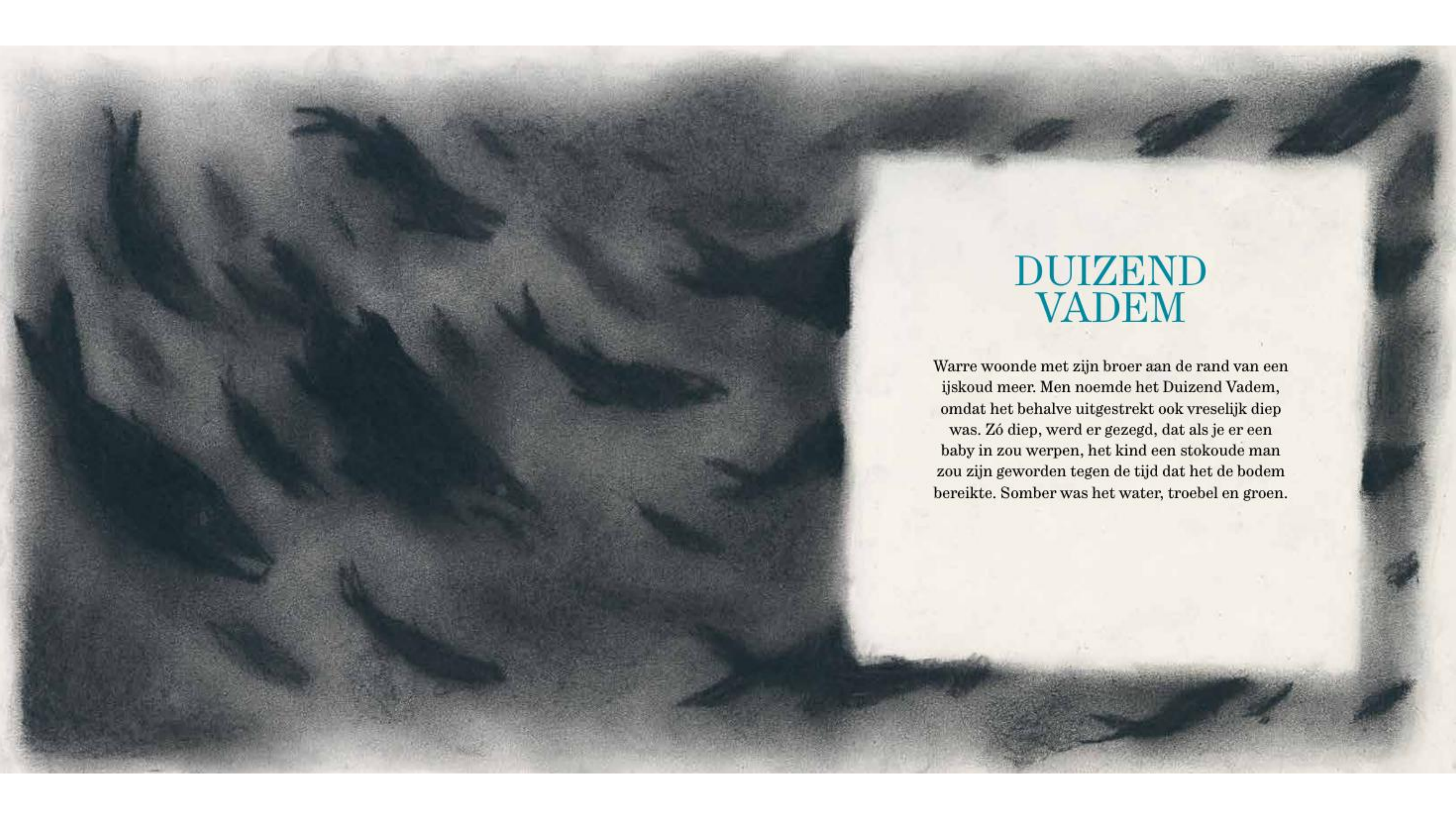
Mijn ogen vliegen open onder een bloedrode hemel, water kabbelt tegen mijn gezicht, mijn hoofd barst uit elkaar en mijn mond is een spelonk vol pijn. Ik hoor iemand door het ondiepe water waden. Geen idee of ik een seconde of een jaar buiten westen ben geweest. Ik hoest een sloot water op en probeer me te bewegen, maar meteen schreeuwt mijn nek het uit.

Gebroken? denk ik, te suf om echt in paniek te raken.

Met bonkend hoofd duw ik mezelf voorzichtig overeind. In mijn nek vindt een kernexplosie plaats. Mijn hersenen voelen week, als een volgezogen spons. Voor in mijn mond klopt het hard en dof. Ik voel aan mijn tanden. Vers, warm bloed. Ik wrijf mijn vingers over elkaar, snuffel er voor de zekerheid aan – alsof ik weet hoe bloed ruikt. En ergens weet ik dat ook. Dierlijk en mineralig tegelijk. Naar vlees en ijzer.

Van heel dichtbij komt een gil die me de stuipen op het lijf jaagt. Zonder na te denken kijk ik om, en terwijl de pijn dwars door me heen snijdt, zie ik het huis.

Het huis waar dit allemaal begon.

The background is a dark, grainy, and textured surface, possibly representing water or a night sky. On the right side, there is a prominent white rectangular area that serves as a container for text. The text is in a teal or blue-green color. The overall mood is somber and mysterious.

DUIZEND VADEM

Warre woonde met zijn broer aan de rand van een ijskoud meer. Men noemde het Duizend Vadem, omdat het behalve uitgestrekt ook vreselijk diep was. Zó diep, werd er gezegd, dat als je er een baby in zou werpen, het kind een stokoude man zou zijn geworden tegen de tijd dat het de bodem bereikte. Sombor was het water, troebel en groen.

'Niet zeggen,' smeekte Warre.

'Ze was de vrouw van een visser.
Haar naam was Roos. Ze kreeg een kind, maar
de visser geloofde niet dat het van hem was.'

'Niet zeggen!'

Warre was dol op de verhalen van zijn broer;
op alle verhalen, behalve één. Dat verhaal vertelde Bor
het vaakst. Het ging over *Duizend Vadem*.

'Er is daar ooit een vrouw verdronken.'

Maar Bor luisterde niet.

JEUGD
BOEKEN
MAAND

WATER

1-31
MAART
2027

Vragen over het boekenaanbod: contacteer mij gerust!

margot.vandingenen@iedereenleest.be